

Oel, sticlă, energie. Centrala electrică de termoficare din Ploiești

SPECTACOL DE GALĂ AL ANSAMBLULUI DE CÎNTECE ȘI DANSURI AL ARMATEI POPULARE CHINEZE DE ELIBERARE

Luni seara, la Teatrul de Operă și Balet a avut loc spectacolul de gală al Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, care se află într-un turneu în țara noastră.

La spectacol au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Dumitru Colțu, Ianoș Fazekas, Petre Lupu, Ilie Verdeț, Mihai Dălea, Mănea Mănescu, membri ai C.C. al P.C.R., și Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații de masă, oameni de artă și cultură, generali și ofițeri ai forțelor armate, un numeros public.

Au fost de față Liu Fan, ambasadorul R. P. Chineze la București, șefii ai altor misiuni diplomatice, membrii Ambasadei R. P. Chineze și alți membri ai corpului diplomatic.

Spectatorii au aplaudat îndelung frumusețea cîntecelor și dansurilor chinezești, înalta măiestrie cu care corul, orchestra, solistii și ansamblul de balet le-au interpretat. De o caldă primire s-au bucurat dansurile și cîntecele românești incluse în program.

La sfîrșitul spectacolului, artiștii chinezi le-a fost oferit un coș cu flori din partea C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes.

PRIMIREA DE CĂTRE CONDUCĂTORII DE PARTID ȘI DE STAT A ARTIȘTILOR CHINEZI

Conducătorii de partid și de stat au primit pe membrii conducerii Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, în frunte cu Li Wei, conducătorul ansamblului, care a făcut un turneu în țara noastră.

La primire a luat parte ambasadorul Republicii Populare Chineze, Liu Fan.

Conducătorii de partid și de stat s-au întreținut cordial cu artiștii chinezi.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

(Agerpres)

În Editura Politică a apărut:

REZOLUȚIA

PLENAREI DIN 11 - 12 NOIEMBRIE 1965 A C. C. AL P. C. R. CU PRIVIRE LA ÎMBUNĂȚIREA CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII AGRICULTURII

COMUNIȘTII și activitatea sindicatelor

DUPĂ ORA 15

Fănuș NEAGU

Convorbire cu tovarășul DUMITRU BALALIA, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al P.C.R.

Perspectivile însuflețitoare deschise de Congresul al IX-lea al partidului pun și în țara celei mai largi organizații a clasei muncitoare din țara noastră, sindicatele, sarcini mari și complexe. Aceste sarcini fac acum obiectul unor largi și pasionante dezbateri în adunările și conferințele de alegere sindicale.

În legătură cu munca pe care o depun în prezent organizațiile de partid din regiunea Ploiești pentru conducerea și îndrumarea sindicatelor spre o perfecționare continuă a activității lor, redactorii ziarului nostru, Victor Bîrlădeanu și Constantin Căpraru, au adresat câteva întrebări tovarășului Dumitru Balalia, prim-secretar al comitetului regional de partid.

În centrul atenției sarcinile principale

— *Vă rugăm să ne arătați în ce fel orientează organele și organizațiile de partid munca sindicatelor pentru mai buna organizare a întrecerii socialiste.*

— Experiența demonstrează cu limpezime că, atunci cînd organele și organizațiile de partid știu să orienteze just activitatea sindicatelor, să le îndrume spre stabilirea unor obiective concrete, esențiale, și le ajută să mobilizeze forțele spre îndeplinirea lor, întrecerea socialistă se manifestă ca o forță vie, efervescentă, rodnică. Se cere însă o îmbinare armonioasă, un just echilibru al îndrumării „de la centru” cu îndrumarea „la fața locului”.

— *Dacă s-ar putea, un exemplu care să ilustreze ideea.*

— Iată și exemplul Anul acesta comitetul regional de partid a îndrumat Consiliul regional al sindicater să dezbate, într-o plenară largită, felul cum organizațiile comitetelor sindicater din întreprinderile constructoare de mașini și textile întrecerea pentru ridicarea nivelului calitativ al produselor. A fost o dezbaterie animată, care s-a soldat cu un plan de măsuri concrete menite să ducă la lichidarea unor nealunsuri. Se știe însă prea bine că și cel mai frumos plan rămîne un simplu petic de hîrtie dacă nu e urmat de o activitate practică susținută, care să-l transforme în realitate.

O asemenea activitate a desfășurat bunăoară, comitetul de partid de la uzina „1 Mai”, care a ajutat comitetul sindicalului să privească întrecerea socialistă ca o acțiune vie, creatoare, ca domeniul principal al muncii de masă în producție. Antrenarea ma-

are a lipsit munca organizatorică și politică necesară.

Pentru a combate asemenea manifestări, comitetul regional de partid a îndrumat comitetele regionale și organele să desfășoare o activitate mai concretă de conducere și control al tuturor verigilor muncii sindicale.

Stimularea inițiativei creatoare

— *Vă rugăm să ne arătați cum sînt folosite consfătuirile de producție, adunările de grupă sindicală pentru antrenarea maselor la discutarea și rezolvarea problemelor de importanță generală ale întreprinderilor?*

— Organizațiile de partid din regiunea noastră, în marea lor majoritate, acordă importanță cuvenită acestor forme de manifestare a inițiativei creatoare a oamenilor muncii — expresie a profundului democratism specific orînduirii noastre socialiste. În aproape toate întreprinderile ele se țin cu regularitate.

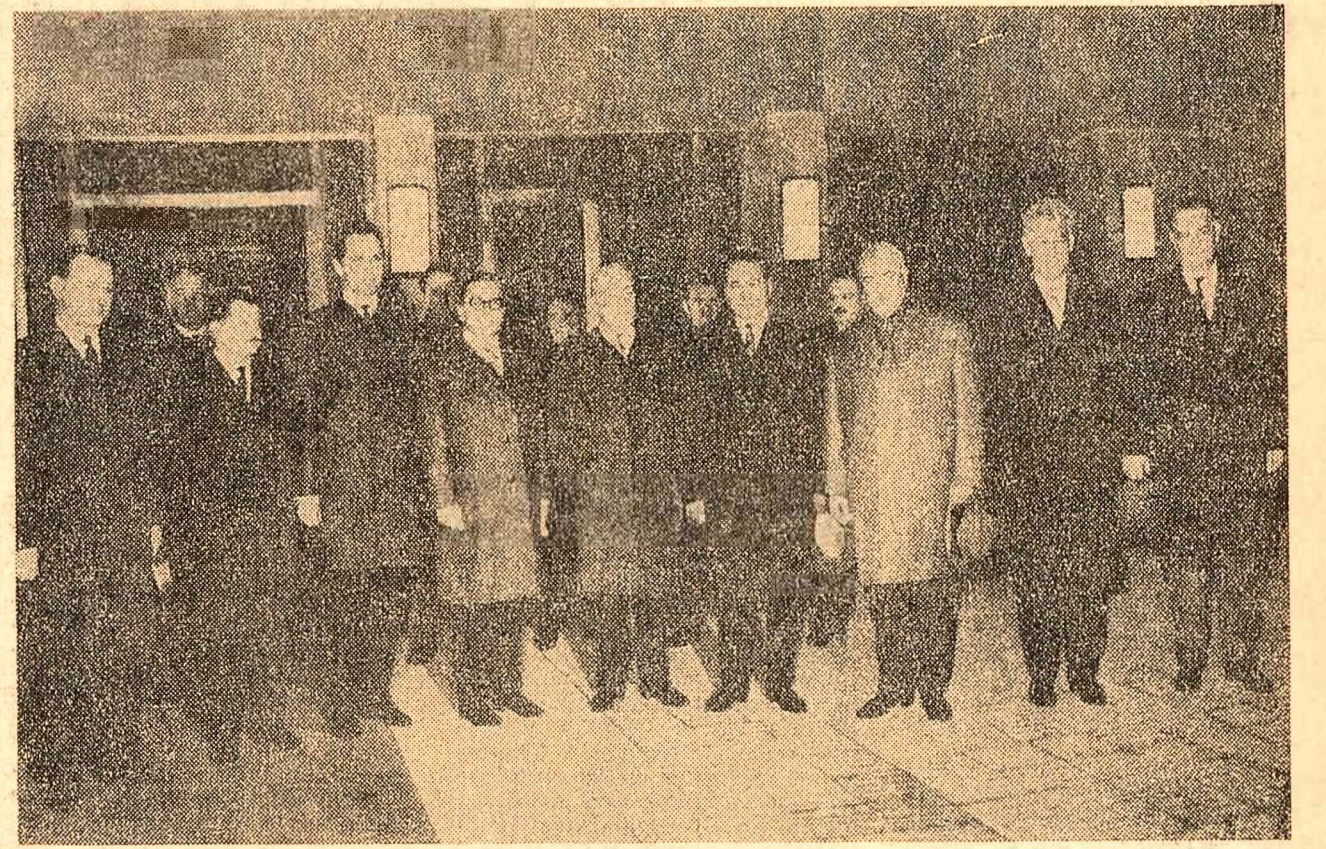
Desigur, nu e suficient ca organele de partid să se preocupe numai ca ele să aibă loc în datele fixate. Sensul răspunderii care incumbă comunistilor pentru funcționarea democratică a activității sindicale — răspundere subliniată în documentele Congresului, în Statutul partidului — constă în a asigura o tot mai largă participare a maselor la viața politică, economică, socială, la exercitarea controlului obștesc.

(Continuare în pag. a V-a)

PROBLEMA DE BAZĂ A CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE —

PROGRESUL ȘI MODERNIZAREA AGRICULTURII

PLECAREA ÎN AUSTRIA A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

La plecare, în gara Băneasa

Foto: Gh. Viașii

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a plecat luni seara în Austria, unde, la invitația guvernului federal al acestei țări, va face o vizită oficială.

Președintele Consiliului de Miniștri este însoțit de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Jean Livescu,

adjunct al ministrului învățămîntului, și Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini.

La plecare, în gara Băneasa, au fost prezenți tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Gheorghe Rădulescu, Iosif Banc, Petre Blajovici, Ianoș Fazekas, Ilie Verdeț, Constanta Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamanu, secretarul Consiliului de

Stat, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești, oameni de cultură, generali.

Erau, de asemenea, prezenți dr. Franz Irbingner, însărcinat cu a-faceri ad-interim al Austriei la București, și ambasadorul R. P. Ungare, Jozsef Vince.

(Agerpres)

ANCHETA „SCÎNTEII”

O privire în garderoba adolescenților

- Pentru un milion și jumătate de cetățeni ● Realizările și posibilitățile existente fac și pretențiile mai mari
- Nu! modelelor trase la săpirograf ● S-a măsurat, s-a centralizat, dar nu se aplică ● Citeva cuvinte despre accesorii

Adolescența! Vîrsta marilor idealuri, a ideilor și proiectelor celor mai generoase. Sînt anii cînd tineretul începe asaltul asupra științei, literaturii, a tot ceea ce cultiva omenirea a creat mai valoros. Avem un tineret bun. Te impresionează maturitatea și înțelepciunea cu care tinerii, aflați încă bîncile școlii, judecă problemele sociale, seriozitatea cu care muncesc. Dar tot atât de caracteristic le este și optimismul, bucuria vieții, dragostea, buna dispoziție. Este vîrsta cînd ochii sînt mai atenți la frumos și începe să se dezvolte gustul, cînd fețele și băieții devin mai grîljiți față de tinuta și înfățișarea lor.

Adolescența este, în aceiași

timp, o realitate exprimată foarte lapidar în anuarul statistic: avem peste un milion și jumătate de cetățeni care nu mai sînt copii, dar nu au devenit încă maturi. O mică populație cu cerințele sale specifice în materie de îmbrăcăminte.

Mai mult decît la îmbrăcăminte pentru adulți, aceea destinată adolescenților cere permanentă în-prospătări ale liniei, culorilor. În acest domeniu, fantezia și bunul gust al creatorilor au un teren vast de desfășurare. Industria și comerțul nostru au sarcina să pună la dispoziția tinerilor o îmbrăcăminte care să răspundă înclinațiilor firești ale vîrstei. Și, bineînțeles, nu poate fi trecut cu vederea un element esențial: măsura-

rățile antropometrice, care vorbesc despre o simțitoare dezvoltare fizică a tinerilor de astăzi.

Cine alege în numele tinerilor?

— Ce s-a făcut pentru a pune la îndemina tinerilor îmbrăcăminte potrivită gustului lor? Acestei întrebări i se poate da un răspuns în multe privințe pozitive. Industria a făcut eforturi serioase pentru a produce cantitățile necesare: comerțul a creat magazine și raioane specializate de confecții pentru adolescenți. În ultima vreme, în aceste magazine au putut fi admirate unele piese cu o croială modernă, în culori plăcute, tinerești.

În fond, ce preferințe au adolescenții? Care le este gustul? E deajuns ca cineva să-i întrebe, spre a da seama că nu e vorba de niscaiva cuedățenii, ci doar de niște cerințe foarte firești. Dar acest lucru atît de simplu nu se obișnuiește în practica unor întreprinderi producătoare.

— Ce se pricepe ei! spun cu scepticism unii specialiști din Ministerul Industriei Ușoare.

— Cine decide atunci în numele lor?

— Industria, comerțul, comisiile mixte de avizare...

— În acest angrenaj pătrund și tinerii? am insistat.

— Uneori...

Uneori... Dar chiar dacă tinerii ar avea o reprezentare permanentă în diferitele comisii care hotărăsc acceptarea sau respingerea unui model, ne întrebăm: ar modifica această intrucțiune destulul unor modele? Mecanismul este acceptarea prin vot. Or, formula de comisie în care prezenta tinerilor este doar „reprezentativă” și, deci, minoritară, nu oferă, pe cît se pare, soluții optime. Înțelepciunea vîrstei înaintate, de neputîni în multe împrejurări, nu este întotdeauna unic criteriu cînd este vorba de alegerea îmbrăcămîntului pentru adolescenți. Mai sînt unii oameni „cu principii” care-si închipuie că seriozitatea tineretului trebuie să se manifeste neapărat în rochiile lungi în culori închise, în haine în afara oricărui mechie. De ce să nu se găsească forme mai potrivite de consultare în care să predominie tineretul și în care gustul și dorințele lui să se îmbine cu înțelepciunea și experiența specialiștilor? O asemenea simbioză ar avea, desigur, ca efect alegerea unei îmbrăcămînti pe placul tineretului.

Corijențe repetate

O privire cit de fugărit aruncată într-unul din magazinele pentru adolescenți este mai mult decît un argument în favoarea consultării tineretului. Lipsesc, cîlt cu Calea Victoriei. Noul magazin de confecții pentru adolescenți. Ce caută aici — veți întreba din primul moment — numai oameni în vîrstă veniți după cumărbăriți? Nu cumva au presis magazinul? Da și nu. E adevarat că ne firmă scrie „Adolescenții”. Dar în vitrine sînt ex-cuse rochii și pantaloni mai mult decît serioase, cu o croială clasică — ca să nu spunem inverchit — confecționate din stoffe în culori pe gustul celor mai stopeți dintre pensionarii. Și ce e în vitrină și în magazin.

Rodica ȘERBAN

(Continuare în pag. a V-a)

Conflictul pietricelelor

FOILETON

de Valentin SILVESTRU

La construcția noilor locuințe din Deva se folosesc, printre altele, și betonul, iar la fabricarea betonului se întrebunează pietriș de riu. Cîndva se făcea apel, în acest sens, la albia Muresului care avea avantajul de a trece pe lîngă oraș. Acum se recurge la serviciile celor trei Crișuri care au dezavantajul că ocolesc localitatea

pe la cîteva sute de kilometri distanță. Stătu popular regional Hunedoara n-avea cum să schimbe apele cu regiunea vecină, dar putea să se supere pe Trusul regional de construcții că nu dă atenția cuvenită resurselor naturale locale. Ceea ce a și făcut. Trusul a demonstrat înșel pe alb că exploatarea acestei bogății l-ar săraci, deoarece pietrișul de lîngă Deva costă aproape de două ori mai mult decît cel de lîngă Oradea.

Atunci organele de „sor” ale statului s-au „mîncat” cu trusul și s-au luat la ceartă cu Comitetul de Stat pentru prefurii, prin hîrtie „crisă” comîndu-l să re-care acest neajuns. Răspunsul a fost că problema nu e de competența celui, ci de interes local și deci neajunsul urmează a fi îndreptat la fața locului.

Funcționarul din secțiunea respectivă a statului hunedorean e m-

nifestat o mîhnită surprindere față de această disconsiderare a chestiunii și a ajuns la concluzia că trebuie întreprins un demers la Comitetul de Stat al Planificării, gîndindu-se să specifice chiar „pentru serviciul de pietricele” cu nu cumva să se încurce pe-aceo. Dar și răspunsul Planificării a fost descurajant, în sensul că stăruia asupra caracterului local al problemei pietrișului și nu voia cu nici un chip să-i stabilizească prețul de la București și încă prin corespondență.

Intrucît răspunsurile bucuareștene se cam asemănau, în sufletul curat al lucrătorului regional o mîjii la un moment dat ideea că s-ar putea să existe o înțelegere „nebroasă” între forurile consultate, ceea ce i-a tulburat afiti de rău cugetul, încît l-a îndemnat să bată o o treia deapășă, de astă dată întroga-

(Continuare în pag. a II-a)

(Continuare în pag. a II-a)

O problemă de bază a construcției socialiste

PROGRESUL ȘI MODERNIZAREA AGRICULTURII

Anul 1965 a fost un an bogat. Ca niște cascade scăpătoare s-au înșiriat evenimentele care i-au dat greutate și semnificație, înscriind în istoria noastră nouă ca pe un an deosebit. Pregătirea și desfășurarea Congresului al IX-lea, publicarea și discutarea largă a Proiectelor de Directive ale Congresului, adoptarea noii Constituții, întâlnirile conducătorilor de partid și de stat cu oamenii de artă, știință și cultură, cu muncitorii și cu țărănii din diverse regiuni ale țării — sint câteva din evenimentele care i-au dat semnificația acestui an de neuitat. Lor li s-au adăugat, de curând, vizita pe care conducătorii de partid și de stat au făcut-o în regiunile Cluj și Maramureș — în Transilvania lui Horia și a lui Grigore Pinteș — și Plenara recentă a C.C. al P.C.R., consacrată problemelor agriculturii, dezvoltării pe viitor a satului românesc, de unde am venit mai toți, de curând sau mai de demult.

Asupra acestui ultim eveniment are să stăruie puțin, intrucât m-a interesat în permanență tot ce s-a întâmplat aici, în lumea această frumoasă și contradictorie. Satul a

fost leagănul copilăriei mele, izvor de început al literaturii pe care am îndrăznit să o scriu. Satul a fost locul de unde am plecat în lume și unde aș vrea să mă întorc măndru. Satul a fost locul pe care l-am iubit și pe care am vrut să-l văd schimbându-se, pe măsură ce am început să înțeleg necesitățile și

rii și abia acum, de curând, a intrat și el în fluxul dominant al istoriei contemporane. În suvoitul transformărilor revoluționare inițiate și conduse de partidul comunist. N-a intrat ușor, s-a frământat și s-a zburciat, după obiceiul străvechi al tuturor celor care au pus temelia țării și firii noastre

nara din 11-12 noiembrie a.c. va ocupa un loc însemnat. Măsurile preconizate de plenară vor duce la dezvoltarea și la înflorirea satelor noastre, la dezvoltarea și la înflorirea întregii agriculturi. Pregătirile care s-au făcut pînă acum, rezultatele obținute și în acest sector, experiența acumulată, hărnicia oamenilor și bogăția pământului, folosirea metodelor noi de exploatare a solului, mecanizarea și irigarea, planificarea și organizarea întregii agriculturi socialiste vor duce fără doar și poate la izbăvirea pe care le așteptăm. Spiritul în care au fost abordate lucrurile, cu un spor evident de realism, cu fermitate proprie conducerii noastre de partid, — constituie o garanție sigură a acestor izbăviri, a înfloririi mai departe a agriculturii noastre noi. O dezădire o constituie și ecoul, largă aprobare pe care le-au avut lucrările și hotărârile plenarei în rîndurile oamenilor muncii de la sate, alături de care aș vrea să fiu și acum, ca și în alte dați, ca unul care n-a uitat și nu va uita niciodată locul de unde a plecat.

PERSPECTIVE

Ion LĂNCRĂNȚAN

realitățile noi ale lumii noastre. Satul a fost locul în care neamul stătea lîngă omene, cum stă spinul lîngă trandafir. Satul a fost și este un izvor neepuizabil de energie și de înțelepciune, de putere de muncă, de forță creatoare. Satul a stat mult timp la marginea lumii și la periferia isto-

rie — și a căror obîrșie merge, prin vreme, pînă la bătrînul Decebal — dar și cînd a intrat, a făcut-o opus, pentru totdeauna, așteptîndu-se pe muncă, tot așa, după obiceiul și cu grațiată celor străbunici.

Intrarea aceasta a satului într-un nou ciclu de dezvoltare e la început, totuși. Și-n acest început, ple-

Realizarea la timp a investițiilor cerință de prim ordin

Recenta Plenară a C.C. al P.C.R. a făcut o analiză amănunțită a problemelor actuale ale agriculturii și a stabilit o serie de măsuri cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării în acest sector. O mare atenție a fost acordată problemelor dezvoltării mijloacelor de producție și de organizarea modernă a tuturor ramurilor agriculturii noastre socialiste, factori de bază care determină creșterea producției agricole.

Pentru dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale și a producției în gospodăriile de stat din cadrul Trusului Craiova, în acest an au fost alocate investiții în valoare de 155 milioane lei. Ele au fost destinate dezvoltării producției agricole și îndeosebi pentru creșterea animalelor în unități specializate pentru producția de carne. Noi am obținut o experiență bună în ce privește cheltuirea și răspunderea a banilor investiți în special pentru mecanizarea în zootehnie, irigații etc.

Rezerve mai sînt și în ce privește executarea la timp și de calitate a lucrărilor agricole. În acest sens trebuie să acordăm o mare atenție în întregul nostru activ, în special în ceea ce privește realizarea la timp și de calitate a lucrărilor agricole și îndeosebi în unitățile specializate pentru producția de carne. Noi am obținut o experiență bună în ce privește cheltuirea și răspunderea a banilor investiți în special pentru mecanizarea în zootehnie, irigații etc.

AVEREA OBȘTEASCĂ

constituie puterea economică a cooperativelor agricole

Referindu-se la agricultura regiunii noastre, raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la plenara C.C. al P.C.R. din 11-12 noiembrie, subliniază că „dintr-o zonă cu cea mai scăzută fertilitate a pământului, cu producții vegetale și animale extrem de reduse în trecut, zonă calificată adesea ca improprie pentru agricultură, Dobrogea s-a transformat în anii din urmă, în condițiile cooperativizării agriculturii și datorită măsurilor economice luate de stat, într-un important bazin cerealiar al României, cu producții care depășesc media realizată pe țară”. Această apreciere a conducerii partidului a avut un puternic ecou în rîndurile țăranilor cooperativiști, al lucrătorilor din G.A.S. și S.M.T. Ea ne umple inimile de bucurie, ne dă un imbold însuflețitor pentru a mobiliza și mai mult rezervele de care dispunem pentru creșterea producției și înfățișarea economică a unităților agricole cooperatiste.

zarea lucrărilor la majoritatea culturilor. Le grâu, orz, ovăz, ea s-a realizat aproape în întregime; la pășitoră pregătirea terenului și semănatul se fac mecanizat în porții de sălă la 2,5, întreținerea culturilor — de peste 90 la sută etc. Creșterea gradului de mecanizare este demonstrată de faptul că, în 1964 volumul de lucrări mecanizate efectuate pe un hectar a sporit de peste două ori față de anul 1957-1958. Această se datorește, în bună măsură, griii pentru folosirea cu maximum de randament a utilajelor. Este o problemă de cea mai mare însemnătate. Numai în aceste condiții investițiile mari făcute de stat pentru întărirea agriculturii cu tractoare și mașini agricole tot mai multe și mai perfecționate aduc maximum de eficiență.

O atenție din ce în ce mai mare se acordă calității lucrărilor. Rezultatele bune obținute în această direcție nu sînt înflăcătoare dacă avem în vedere că peste 80 la sută din mecanizatori sînt membri ai cooperativelor agricole în care își desfășoară activitatea, iar peste 100 șefi de brigadă fac parte din comitetele de conducere ale acestor unități. Este un fapt care dă naștere la o mai mare conștientizare a mecanizatorilor în executarea lucrărilor de calitate superioară.

Recoltele bune obținute în Dobrogea se datorează și preocupării organelor de partid și consilierii agricole pentru amplasarea judicioasă a culturilor și profilarea producției. Pe baza analizelor făcute de specialiștii privind dezvoltarea cooperativelor din regiune, experiența și rezultatele obținute, comitetul regional de partid a ajuns la concluzia că, prin dispersarea culturilor, a speciilor și categoriilor de animale în toate unitățile, nu se pot obține rezultatele scontate. În urma concluziilor luate de către colectivele de specialiști s-a recomandat cooperativelor agricole ca amplasarea culturilor să se facă în funcție de condițiile pedoclimatice, de factorii social-economici, posibilitățile de mecanizare a lucrărilor, asigurarea forței de muncă, experiența acumulată etc. În ce privește creșterea animalelor, s-a stabilit ca fiecare unitate să extindă acele specii care găsesc mai bune condiții de creștere, pot valorifica cu randament sporit condițiile naturale existente. Astfel, majoritatea cooperativelor agricole de producție din raionul Negru Vodă, din partea orasului Constanța și o parte din cele situate în raionul Medgidia — zona cea mai favorabilă culturii cerealelor — au început să reducă numărul de oi și să mărească pe cel de porcine și laurine. Cooperativele agricole din raioanele Adamclisi, Tulcea, Măcin și Hirsova,

au putut să valorifice către stat cantități tot mai mari de produse și, pe această bază, să acumuleze fondurile necesare pentru reproducția lărilor. În acest an, de pildă, au fost vindute statului, pe bază de contract, peste 242.000 tone grâu și porumb, de peste trei ori mai mult decît în 1960, 312.000 hl lapte (pînă la 12 noiembrie) etc. Numai din valorificarea acestor produse cooperativele agricole din regiune vor realiza un venit total de circa 1,12 miliarde lei.

Obținînd asemenea venituri, oprind o bună parte din ele pentru dezvoltarea producției, cooperativele au dezvoltat foarte mult, într-un interval relativ scurt, fondul de bază (tabelul de mai jos în mii lei).

1960	1961	1962	1963	1964
405 236	543 685	689 836	802 700	919 539

Creșterea, an de an, a fondului de bază a creat condiții pentru intensificarea producției agricole, a constituit, așa după cum se subliniază și în raport, una din cauzele de creștere a puterii economice a cooperativelor agricole și a bunăstării membrilor ei. Majoritatea cooperativelor agricole nu impru-

mula de la stat decît sume mici de bani. Un exemplu este conștient: în 1961 cooperativele agricole din regiunea noastră au făcut cheltuieli pentru investiții în valoare de 155 milioane lei, din care doar 59 la sută erau din fonduri proprii. Anul trecut acumulările din fonduri proprii s-au mărit la 84 la

mulă de la stat decît sume mici de bani. Un exemplu este conștient: în 1961 cooperativele agricole din regiunea noastră au făcut cheltuieli pentru investiții în valoare de 155 milioane lei, din care doar 59 la sută erau din fonduri proprii. Anul trecut acumulările din fonduri proprii s-au mărit la 84 la

Ing. EMIL CUBLEȘAN
secretar al Comitetului regional al Dobrogea al P.C.R.

Ing. Vasile COJOCARU
director al Trusului Gostat Craiova

CREȘTE PRODUCȚIA —

CRESC VENITURILE

Desigur, aceste rezultate au la bază un complex întreg de factori: crearea unei puternice baze tehnico-materiale care a fost pusă la îndeplinirea cooperativelor agricole prin S.M.T., munca neobosită a cooperativelor, asigurarea unităților cu cadre de specialiști, folosirea pe scară tot mai largă a îngrășămintelor chimice și semîntelor din soiuri valoroase, îndrumarea permanentă a cooperativelor de către organele și organizațiile de partid de a reține din veniturile realizate sume de bani mai mari în vederea întăririi bazelor lor materiale.

Experiența a numeroase cooperative agricole, printre care și a noastră, a dovedit că rezultatele ce se obțin în toate ramurile de activitate sînt legate strîns de aplicarea unor măsuri eficiente de cointereseare materială în sporirea producției vegetale și animale și dezvoltarea avuțiilor obștești. Eu pot să afirm că unitățile fruntașe, consolidate din punct de vedere economic și care obțin, an de an, venituri mari, își datorează succesul în foarte mare măsură aplicării principiului cointereseării materiale a cooperativelor prin retribuirea după rezultatele muncii lor. Din contră, acolo unde această problemă a fost neglijată, retribuirea făcîndu-se fără să se țină seama de calitatea muncii și de rezultatele obținute, cooperativele agricole nu s-au dezvoltat pe măsura posibilităților, producțiile și veniturile se mențin la un nivel nesatisfăcător. O spun cu toată convingerea deoarece și cooperativa noastră, după ce a introdus retribuirea suplimentară, a obținut rezultate foarte bune în sporirea producției, creșterea veniturilor și bunăstării cooperativitorilor.

Principala noastră grijă a fost ca retribuirea suplimentară să se aplice în toate ramurile de activitate ale cooperativei: cultura cerealelor și plantelor tehnice, în legumicultură, creșterea animalelor. De asemenea, de cea să beneficieze toți cei

care au contribuit la depășirea producției: cooperativitorii din echipă sau brigadă, brigadierul respectiv, inginerul agronom și președintele. În felul acesta există o îmbinare a intereselor și toți, într-un efort comun, se străduiesc ca producțiile le de obțin să fie cit mai mari.

Aplicarea retribuiției suplimentare este condiționată, în primul rînd, de repartizarea și grija a prevederilor planului de producție pe brigăzi și echipe, fiindu-se seama de fertilitatea solului, de utilajele date în primire brigăzii și echipei, de brațele de muncă etc. De asemenea, să se țină o evidență clară a muncii și mai ales a producției obținute. În ce privește organizarea muncii, la culturile de cîmp terenurile se repartizează pe echipe, în zootehnie se dau în primire ingrijitorilor grupe de vaci sau de animale tinere, iar în legumicultură, la producerea de semințe, terenul

se repartizează individual pe oameni. La fiecare brigadă, echipă sau ingrijitor, se stabilesc sarcinile de producție, iar retribuirea se face pe lingă zilele muncă acordate și în funcție de depășirea producției. Iată cum s-a procedat la cultura porumbului. Brigada 1 a avut prevăzut să obțină o producție medie de 2.510 kg porumb la hectar și a realizat 3.450 kg. Pentru 40 la sută din producția obținută peste plan s-a acordat ca plată suplimentară suma de 35.570 lei care s-a repartizat pe echipe și oameni ținîndu-se seama de cantitățile obținute. Și sumele primite sînt destul de mari. Lui Dumitru N. Vasile i s-a convenit 1088 lei; Ion T. Andrei — 943 lei; Ștefan Pădure — 922 lei etc. La cultura florei-soarelei, cele mai bune rezultate le-a obținut brigada nr. 3 care a realizat 2.600 kg la hectar, în loc de 1.600 kg cit era planificat. Ca retribuire suplimentară s-au a-

cordat 17.142 lei. În legumicultură, fiindu-se seama de caracterul mai deosebit al lucrărilor și de necesitatea creșterii răspunderii personale, aplicăm un alt sistem. Cultivăm roșii pentru sămînță pe 2 ha unde sînt necesare lucrări de specialitate. Aici muncesc îndeosebi femeile. Fiecare reia i s-a dat în primire o porțiune de teren cu 800 fire de roșii, unde execută toate lucrările sub îndrumarea brigadieriei Anica Boraciu. După cantitatea de sămînță obținută peste plan se acordă plată suplimentară suma de 35.570 lei care s-a repartizat pe echipe și oameni ținîndu-se seama de cantitățile obținute. Și sumele primite sînt destul de mari. Lui Dumitru N. Vasile i s-a convenit 1088 lei; Ion T. Andrei — 943 lei; Ștefan Pădure — 922 lei etc. La cultura florei-soarelei, cele mai bune rezultate le-a obținut brigada nr. 3 care a realizat 2.600 kg la hectar, în loc de 1.600 kg cit era planificat. Ca retribuire suplimentară s-au a-

Cu bune rezultate aplicăm retribuirea suplimentară și în sectorul zootehnic. Aici la producția de lapte, cit și la creșterea în greutate a animalelor se stabilesc sarcini pentru fiecare ingrijitor. În cazul depășirii producției, se calculează, în primul rînd, zilele muncă ce se cuvin, iar pentru depășire se dau plăți suplimentare. Astfel, pentru fiecare litru de lapte de vacă obținut în plus se dau cit 20 de bani, iar la laptele de oaie 10 bani. Deoarece rezultatele definitive obținute de ingrijitorii de vaci se cunosc numai la sfîrșitul anului, calcularea plății suplimentare se face mai tîrziu. În schimb, la ciobani s-au dat deja bani în cuvenit pentru depășirea producției. Ingrijitorii de vaci primesc plată suplimentară atunci cînd predau fiecare animal la vîrstă de un an cu o greutate mai mare de 220 kg. Dumitru Gh. Nicolae a

Avut în primire 25 viței. Pentru sporul de creștere în greutate a fost retribuit cu 393 zile muncă, iar pentru că a predat 11 viței cu o greutate mai mare decît cea prevăzută a primit în plus 880 lei.

Intrucît la realizarea producției participă și cadrele cu muncă de conducere, adunarea generală a aprobat ca și ei să primească retribuirea suplimentară pentru depășirea producției.

Procedînd astfel, a crescut mult interesul tuturor cooperativitorilor pentru sporirea producției. Rezultatele obținute ogîndesc acest lucru. În acest an am realizat, în medie la hectar, 2.510 kg grâu, 3.250 kg porumb, 2.100 kg florea-soarelei, 20.000 kg fecle de zahăr etc. Pentru depășirea producțiilor obținute s-a acordat ca plată suplimentară aproape 400.000 lei.

Perfecționînd formele de retribuire, alături de folosirea tehnicii moderne pe care statul ne-o pune la îndemînă, vom spori și mai mult producția agricolă vegetală și animală, vom mări veniturile cooperative și ale membrilor ei.

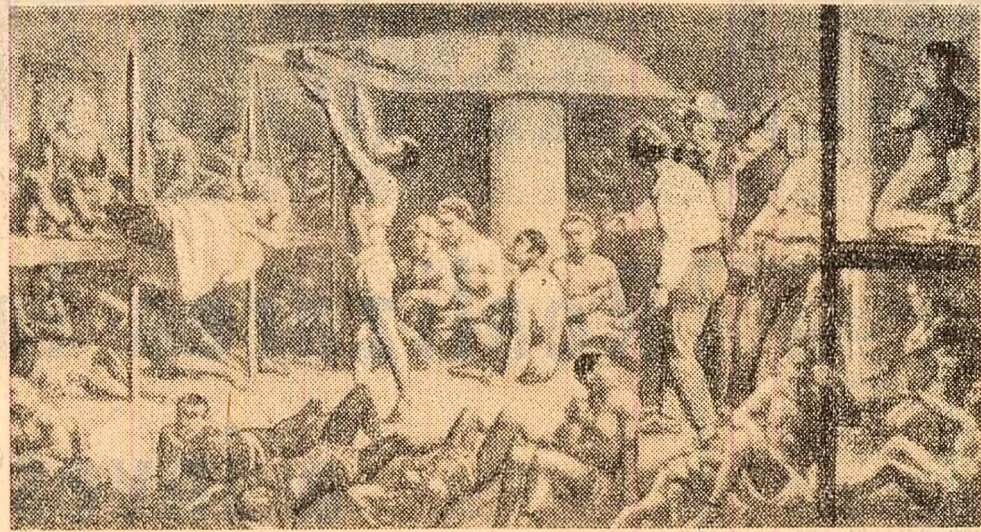
Vasile LIXANDRU
președinte,
cooperativa agricolă
Ciocirli, raionul
Urziceni

MOMENTE TRAGICE ALE OMENIRII

VÎNĂTOAREA

Cunoscută la mai toate popoarele lumii antice, practicată timp de trei secole de piraii Mediteranei, sclavia a atins un apogeu de tristă faimă după pătrunderea negustorilor europeni de răsărit în băltoacă denumită sclavia africană — pe continentul negru, unde au pus în calea lor vechi civilizații înfloritoare.

Marx scria: „Descoperirea zăcămintelor de aur și de argint din America, exterminarea, înrobirea și îngroparea de vie a populației băștinașe în mine, începutul cuceririi și jefirii Indiilor Orientale, transformarea Africii într-un țel de vânzare sistematică împotriva negrilor — așa au arătat zorile erei producției capitaliste”. Timp de 250 de ani, zeci de milioane de africani au fost prinși și vinduți ca „marfă vie” în țări depărtate, unde au îndurat nenumerate chinuri, aducând prin munca lor istovitoare o contribuție însemnată la propășirea noilor meleaguri. Niciuna din micile crime de asemenea proporții. Cea mai lungă și cea mai tragică epopee a omenirii, astfel a fost denumită vânzarea de sclavi!

DE SCLAVI

- Drama unui întreg continent • „Marfă vie” transformată în aur • Cite vieți a răpit Africii pustitorul flagel? • Plantatorii sclavagiști și „tinăra care a câștigat războiul” • Ultimele „deghizări” ale rușinoasei sclavii

Henric Navigatorul și primii zece sclavi

„Cinstea” de a figura în fruntea unei lungi liste de regi, prinți, nobili dintre cei mai iluștri sau simpli armatori burghezi care au înflăcărat speranța de jaf spre continentul negru a revenit prințul portughez Henric Navigatorul. În 1440, pe cînd explora coasta Africii, unul dintre ofițerii acestuia, Antam Goncalves, a făcut prizonieri cîteva mării. Prințul i-a ordonat să-i transporte înapoi în Africa, unde ofițerul a primit în schimbul lor zece negri și o anumită cantitate de nisip aurifer. Cînd negri făcuse astfel primul pas; ea avea să dăduse o întreagă epocă, purtînd departe germeni nenorocirilor care s-au apăsut asupra milioane de victime ale vînzătorilor de sclavi. Cînd portughezii au început să echipaze la Lisabona un mare număr de corăbii pentru acest comerț care „înaltorea” datarea torturilor construite de ei pe coastele Africii. Descoperirea Americii a dat un și mai mare avînt vînzătorilor de sclavi. Intrecînd băștinașii noilor ținuturi — indienii — se adevărase că ei foarte puțin rezistență în condițiile de muncă din minele deschise de europeni — dar mai ales pe plantațiile lor de zahăr, în Antile și în nord-estul Braziliei, de bumbac, în sudul Statelor Unite — s-a născut ideea de a duce în „lumea nouă” negri din Africa, puternici și sănătoși.

De la ceafță de trei coți la paharul cu rachiu

Astfel a început goana nebună după negri. Aventurieri lipsiți de scrupule

dreptați spre corabii, bătrîni și copii erau omorîți. Iată — după mărturia unui contemporan — cum erau mișcați sclavii spre locul de vânzare: „Se iviră într-un lung șir, cu trupul încovalat de onoseală și spaimă, fiecare avînd gîtul prins într-o lăcă lungă de trei coți, cu cele două virfuri unite către ceafă printr-un drug de lemn. Cînd pornese la drum, unul dintre conducătorii ia pe umeri oada turcii primului sclav; acesta ia lăca o-mului care îi umezează; al doilea poartă turca celui de-al treilea și așa mai departe. La popasuri capul coloanei înfige în pămînt oada ascuțită a turcii și întredaga coloana se oprește. E la mîna omului că nu-i chip să scape cu fuga c-un ceafță de trei coți lungime la gît”.

După primele încercări „modeste” care au dovedit că de rentabil este acest comerț, negustorii englezi, olandezi, francezi și spanioli și-au făcut din el principala sursă de învînt. Vasele lor încărcate în porturile europene cu mărunchiuri lipsite de valoare ajungeau pe coastele Guineei unde, în schimb mărfurilor auzite, încercau cîte trei, patru sute de sclavi cu destinația spre America. Națiunile colonizatoare, concurîndu-se cu lăcomie unele pe altele în goana după sclavi, și-au împresărit torturile și a-gențiile de-a lungul coastelor africane. În aceste aşezări, ele tineau forțe armate pentru vânzătorii de sclavi. Unele căpetenii negre locale colaborau cu albi, cîtreierînd ținuturile din jur și răpînd pe membrii triburilor învecinate. Acesta din urmă rezistau și astfel luau naștere multe războaie locale.

În nava „Tamango”, scriitorul francez Prosper Mérimée a descris felul cum decurgea tîrcul. „Francuzul, cu cît bea mai mult, cu atît scade prețul oferit; africanul, cu cît bea

zece rămăși, Tamango, nu mai ceru decît un pahar de rachiu de fiecare...”

„Roadele” traficului transgheului

Apoi corăbiile gemind de încălzură își ridicau pinzele și porneau spre „lumea nouă”. În „Istoria poporului din Statele Unite”, J. B. McMaster înfățișează tabloul îngrozitor al unui vas de transportat sclavi: „Cînd apunea soarele, toată lumea cobora în cald. Acolo spațiul destinat fiecăruia pentru dormit era de 6 picioare pe 16 inci. Drept paturi aveau scindurii goale. Pentru a-i face pe sclavi să se culce strîns lîngă unul de celălalt era folosit bicul. Era cu neputință ca vreunul să se întorcă de pe stînga pe dreapta, fără ca întreg rîndul de suferinzi, crispați și înțepeniți, să nu facă la fel. Dar mizeria nopții nu era nimic pe lîngă mizeria unei zile de futuro. Atunci uși erau ferdate, peste zăbrele se trăgeau pinze gudronate și aerisirea înceta; aerul devenea greu și înăbușitor; poadea se umezea de transpirație; gemetele și gîfăile negrilor închiși se puteau auzi pe pante... Nu era ceva neobișnuit ca să fie aduse sus pînă la 5 cadavre deodată și aruncate peste bordul vasului. Desori, din lipsă de provizii sau apă, sau aflîndu-se în primejdie de a fi capturați, negustorii de sclavi aruncau rechinilor încălzura lor omenească. Molimele secerau pe mulți dintre captivi”.

Dar comerțul cu sclavi, una dintre cele mai importante migrații omenești din cîte a cunoscut istoria, continua să aducă profituri imense. Așa, de pildă, vasul „Venus” din Baltimore, a cărui construcție prin 1770 costase 30 000 de dolari, a realizat un beneficiu de 200 000 de dolari chiar la prima sa călătorie. În același an, numai

at cu dirigenie sclavajului. Istoria sclavajului din America se caracterizează prin cel puțin 250 de răscoale cunoscute ale negrilor. Acest lucru dovedește cu siguranță că încercările organizate în scopul obținerii libertății nu erau nici „rare”, nici „neobișnuite”.

Negotul de sclavi, a scris istoricul american W. E. Burghardt du Bois, „a însemnat o catastrofă economică, socială și politică de proporții probabile unice în istoria omenirii”. Cel puțin 10 000 000 de negri au fost răpiți din patria lor. Fiecare sclav importat reprezintă probabil în medie încă cinci negri omorîți în Africa sau în cursul transportului pe ocean. De aceea se poate spune că negotul american de sclavi a însemnat eliminarea a cel puțin 60 000 000 de negri din patria lor. Și mai sînt astăzi oameni care se intrabă care pot fi cauzele acestor morți, începînd din anul 1600, cultura a stagnat în această regiune!”

Intr-adevăr, Africa cunoscută, începînd din secolul al XI-lea o civilizație remarcabilă. Ca și mulți alții, etnologul german Leo Frobenius a descris în lucrarea sa „Civilizația africană”, „umirea care îi cuprîdea pe negustorii din evul mediu cînd în călătoriile lor prin Gîlful Guineei găseau în orașele africane străzi bine amenajate, întinzîndu-se pe kilometri întregi, strălucite de o parte și de alta de copaci... ogare minunate... o țară locuită de oameni care purtau vestimente frumoase, confecționate chiar de locuitorii acestei țări... state mari și bine organizate, circulații puternice, locuitori foarte civilizați”. Dar această dezvoltare prosperă a fost frînăată în mare măsură de tragedia „negotului de sclavi”, desăvîrșită în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea.

Lupta aboliționistilor

Spre sfîrșitul secolului al XVIII-lea, necesitățile economice imperioase, care cereau înlocuirea muncii cu slab randament a milioanelor de robi, precum și excesele stăpînilor de sclavi au determinat în Europa o intensificare a curentului spre abolirea sclaviei. Economisții ca Adam Smith și Rossi au demonstrat că ea constituie o piedică în calea dezvoltării tehnice și economice. Totuși, cînd în august 1789, Declarația drepturilor omului a căutat să satisfacă cererile mulțimilor din San Domingo, veniți la Paris să afirme în Adunarea Națională drepturile populației de culoare din această colonie, pe atunci franceză, plantatorii au știut să-și manifeste atît de „convîngător” nemulțumirea, încît, în martie 1790, Adunarea Națională a fost nevoită să dea înapoi.

În Anglia, după o îndelungată luptă, Camera Comunelor a votat în 1833 legea abolirii sclaviei, iar o dată cu ea și o enormă compensație de 20 000 000 de lire sterline pentru... plantorii.

În S.U.A., mișcarea aboliționistă a născut în rîndurile ei oameni politici ca Franklin, Madison și Jeffer-

son, scriitori cu renume mondial ca Longfellow și Whitman, dar un rol poate mai însemnat decît acesta, în lupta practică împotriva sclavagismului l-a jucat Harriet Beecher Stowe, tîndă autorea romanului pamflet „Coliba unchiului Tom”. Această carte a influențat adînc mîile de cititori prin forța indignării cu care credea că bătăiea înrobire a negrilor constituie cea mai mare rușine din toată istoria Americilor. Împotriva plantatorilor care conduceau statele confederate din sud a provocat, după cum se știe, războiul de secesiune care s-a terminat cu înfrîngerea lor și eliberarea — în 1865 — a negrilor din S.U.A. În semn de recunoștință pentru rolul jucat de „Coliba unchiului Tom”, președintele Lincoln a romanuit-o pe autoarea romanului „Întrăcară a câștigat războiul”. Dar și acum după o sută de ani de la abolirea sclaviei, în S.U.A. se mai păstrează inegalitatea, discriminarea rasială, împotriva cărora populația de culoare luptă cu atîta dirzenie.

Oare urmele rușinosului negot de sclavi au dispărut astăzi cu desăvîrșire? Vreme de mulți ani după abolirea sclaviei, în numeroase țări au continuat să existe forme deghizate ale comerțului de sclavi. A fost instaurat un sistem de importare a muncitorilor de „rase inferioare”, atrași prin înșelăciuni și silii să lucreze în colonii. Dar în Africa, unde către sfîrșitul secolului al XIX-lea puterile europene au fost nevoite să renunțe la sclavajul propriu-zis, n-a fost nici oare înlocuit cu forme noi de constrîngere? Înșiși baza sclavajului — munca forțată — mai este și astăzi folosită pe scară largă în coloniile portugheze din Africa. Convenția de la Geneva cu privire la muncă forțată a fost ratificată în 1939 de 19 state. Tocmai puterile cu posesiuni coloniale în Africa se numără printre ele. Cu o singură excepție: Portugalia. Deși a exercitat o anumită presiune morală, această convenție prevede atîtea excepții, încît, de fapt, lasă deschisă posibilitatea de a recurge la constrîngerea pentru obținerea forței de muncă.

De altfel, după cum atestă datele de care dispune Comisia Internațională O.N.U. a drepturilor omului, în unele țări riverane ale Mării Roșii, Gîlfului Persic și Oceanului Indian mai dăinuie și astăzi anumite forme de sclavie. Este neîndoielnic însă că în zilele noastre, cînd mișcarea de eliberare cunoscută a avut atît de mare și sistemul colonial se destramă, vor fi șterse pentru totdeauna și ultimele urme lăscate de această rușinoasă pată în istoria omenirii.

Tudor POPESCU

„MAREA CEA BUNĂ CU OASPEȚII”

Prof. Radu VULPE doctor în științe istorice

- „Ahaena” — stihia înfricoșătoare și neînțeleasă • Briu de focare ale unei înalte civilizații • De la Mitridate, regele Pontului, la Burebista • Venețieni, genovezi și... cinci veacuri de monopol al sultanului • O nouă înflorire a Mării Negre

Marea Neagră, din ale cărei fărîmi o porțiune de 245 km îi revine Republicii Socialiste România, a intrat în istorie mult mai firzîu decît Mediterana. Coastele sale monotone, mai puțin joase și palustre decît muntoase, cu golfuri puține și larg deschise, cu apă dură și rare, apoi lipsa oricărei ostroav în largul său (cu neînsemnate excepție a insulei Serpilor), vinurile puternice care îi frămîntă valurile au făcut ca în vremurile primitive această mare să rămînă cu totul neînțeleasă pentru populațiile din jurul ei. Ca și cîleii riverani ai săi, gelii și scîrții, oameni ai uscatului, păstori și plugari, nu vedeau în imensitatea de ape decît o stihie înfricoșătoare și neînțeleasă, careia în grăuirile lor îi spuneau Ahaena, adică „mohorită”, „neagră”. De atunci dădează numele ei de azi.

Presupunerea după care descoperirea Mării Negre ar fi fost fenișia de pe coasta Libanului sau carierii din sud-vestul Asiei Mici sînt foarte discutabile. Sigur este, în orice caz, că Marea Neagră n-a cunoscut strălucirea unei activități omenești continue și perseverente decît prin greci. Acești oameni din Egeea au fost cei mai iscusii cărbobieri ai antichității. Elenul privea marea ca pe o punte de la un uscat la altul. De aceea și numea la începutul pontos.

De altfel, după cum atestă datele de care dispune Comisia Internațională O.N.U. a drepturilor omului, în unele țări riverane ale Mării Roșii, Gîlfului Persic și Oceanului Indian mai dăinuie și astăzi anumite forme de sclavie. Este neîndoielnic însă că în zilele noastre, cînd mișcarea de eliberare cunoscută a avut atît de mare și sistemul colonial se destramă, vor fi șterse pentru totdeauna și ultimele urme lăscate de această rușinoasă pată în istoria omenirii.

Tudor POPESCU

Cînd grecii au pătruns în Marea Neagră, i-au spus tot Pontos, dar am spus dacă ne-am închipuit că, de îndată ce au luat contact cu valurile ei, s-ar fi simțit ca acasă. Cînd au aflat de numele Ahaena al mării, i-au înțeles sensul sumbru și l-au asemuit cu o vorbă grecească apropiată, creînd expresia Pontos Axielos, adică „Marea Neprileznoasă”. Legenda argonauților porși spre fărîmurile caucaziene în căutarea Lînei de aur nu reprezintă decît proiectarea în mitologie a acestei faime, exagerată desigur, dar reflectînd nu puțin realele primejdii cu care au avut de luptat primii navigatori eleni aventurarii dincoace de Bosfor.

Totuși, oricît de grea, navigația în Marea Neagră era ispititoare pentru greci și din belșug răsplătită. Tărmurile ei ofereau bogății nesfîrșite, o adevărată „lîna de aur”: metalele Capadociei și ale Colhidaei, peștele de apă dulce și salmastă de la gurile marilor fluviu, lînă, piele, brînzule produse de turmele din stiepe, dar mai ales grînele cultivate pe roditoarele sesuri ale Scîției și ale fărîlilor gelice. Relațiile de schimburi ale grecilor cu populațiile locale, care începuseră a se deprinde să prelucereze vinurile, untdelemnul și produsele rafinate ale meșteșugarilor eleni, au devenit alții de asidue, încît grecii s-au așezat statornic în diferite puncte de pe coastele pon-

Atena, care îi biruse pe perși la Salamina și își instaurase hegemonia asupra Mării Egee, a lînat să-și afirme preștigiu și pe fărîmurile pontice, lîmînd aici, pentru o demonstrație, o flotă militară sub conducerea lui Pericle. Bătălia navală de la Algos Potamos (în Helespont), care, terminîndu-se cu înfrîngerea Ateni, a decis sfîrșitul războiului peloponesic în favoarea Spartei, s-a dat în primul rînd pentru slăpînirea drumului dintre Egeea și Pontul Euxin. După Alexandru Macedon, civilizația greacă, înregistrînd o largă răspîndire profundă, a izbucnit și în bazinul pontic și influențeze profund cultura populațiilor locale, printre care și pe aceea a gelodacilor, deschizîndu-le căile unei evoluții superioare. Prin preajma anului 100 î.e.n., Mitridate, regele Pontului (fărîm Capadociei), la un moment

lice, întemeind numeroase orașe.

Această colonizare a căpătat o mare intensitate în secolele VII—VI î.e.n. ce deosebire prin inițiativa Mileului, o strălucită cetate ionică de pe fărîmul egeean al Asiei Mici. Atunci au luat ființă orașe milesiene ca Sinope, Amisos, Trapezunt, pe fărîmul pontic al Asiei Mici, Panticaipon (Kerc) la intrarea în Marea de Azov, Tanais (Rostov) la gura Donului, Olbia la gurile Bugului și Niprului, Tyras (Cetatea Albă) la lîmanul Nistrului, Istria la sud de Delta Dunării, Tomis pe locul Constanței de azi, Dionysopolis (Balic), Odessos (Varna), Apollonia (Socopol) pe coasta Traciei. Grecii dorieni au creat în Marea Neagră mai puține colonii, dar tot atît de importante, ca Heraclea Pontică pe coasta Asiei Mici, Chersonesos (Sevastopol) în Crimeia, Callatis (Mangalia) în Dobrogea, Mesambria (Nesebăr) în Tracia.

De jur împrejur, Marea Neagră se împodobește cu o briu de focare ale unei înalte civilizații, făcîndu-și loc în istorie ca un factor de progres. Încetare de a mai fi o pustietate dîșmănoasă omului. Grecii îi prinseră capriciile și acum le slăpneau cu măiestrie. Numele de „Mare Neprileznoasă” îi se părea fără rost și chiar supărător pentru zeul ei, Pontos, în care credeau și care îi se arăta alif de dărnice. Și astfel au schimbat numele de Pontos Axielos în acela de Pontos Euxinos, adică „Marea cea bună cu oaspeții”.

Timp de mai bine de douăsprezece veacuri, cîl au durat acest nou nume și lumea care l-a creat, Marea Neagră n-a încetat să joace un rol de seamă în dezvoltarea civilizației, reprezentînd, prin fărîmurile sale, un imens rezorvar de hrană pentru popoarele Mediteranei.

Atena, care îi biruse pe perși la Salamina și își instaurase hegemonia asupra Mării Egee, a lînat să-și afirme preștigiu și pe fărîmurile pontice, lîmînd aici, pentru o demonstrație, o flotă militară sub conducerea lui Pericle. Bătălia navală de la Algos Potamos (în Helespont), care, terminîndu-se cu înfrîngerea Ateni, a decis sfîrșitul războiului peloponesic în favoarea Spartei, s-a dat în primul rînd pentru slăpînirea drumului dintre Egeea și Pontul Euxin. După Alexandru Macedon, civilizația greacă, înregistrînd o largă răspîndire profundă, a izbucnit și în bazinul pontic și influențeze profund cultura populațiilor locale, printre care și pe aceea a gelodacilor, deschizîndu-le căile unei evoluții superioare. Prin preajma anului 100 î.e.n., Mitridate, regele Pontului (fărîm Capadociei), la un moment

legendară a strămosului membrilor locuieții respective. Stilul principal din casele de oaspeți ale maorilor purtau, la fel ca și la polinezienii din celelalte insule, nume ale strămosilor: pe fiecare stîlp se sculpta o figură omenească; unele aveau limba scousă alară, ceea ce simboliza mînia și forța, dar și înțelepciunea. Semnificativ e și faptul că așa cum din ele era acoperită cu taturile în formă de spirale sau linii curbe, adîmă cu cele ce și le tatau maorii. Uneori figurile omenești erau încadrate de ornamente simetrice dispuse, alcătuite din linii curbe și spirale.

Motivul cel mai răspîndit sculptat pe stîlpii de casă, bărci, arme, pîndantive de

lemn etc. a fost figura omenească. După părerea cercetătorilor culturii polineziene, figura omenească cu picioarele încrucișate și cu mîinile așezate pe pîntece a fost adusă de maori din patria de unde au descins aici — din Insulele Societății. El este un motiv comun, general răspîndit la polinezieni.

Stilul ornamental la maori era însă trăsături proprii și se deosebeste de stilul geometric caracteristic polinezienilor din alte arhipelaguri. Rolul principal în ornamentica maorilor l-a avut și il are spirala, îndeosebi spirala dublă. Ea se purtea atîntîni pe cele mai diverse obiecte și în unele pîndantive și bordurile și provele bărcilor se sculptau avînd ca motiv voluta dublă sau chiar triplă. Se folosea mult și linia curbă.

Remarcabil este de asemenea și simțul simetric deosebit de dezvoltat la meșteșugarii maori. Ornamentele ce acopereau felurite obiecte sau părți de construcție bărcii erau dispuse într-o simetrie perfectă față de figura omenească pe care de regulă o încadrau.

Multe din obiectele create de mina îndemînată a meșteșugarului maori, nu arearori adevărate comori de artă plastică populară, prin strădăniții unor cercetători și muzeografi care au vădit interes pentru cultura polineziană, și-au găsit locul în muzee, ce deosebire în muzeul Bishop din Honolulu. Ele trezesc admirația și încîntă și astăzi ochii iubitorului de frumos, al celui ce caută să cunoască valorile artei lucrului în lemn a maorilor din Noua Zeelandă.

a edus sub autoritatea și sub protecția sa toate țările și orașele din jurul Mării Negre. Această unitate s-a destrămat însă foarte repede, ceea ce i-a înlesnit regelui get Burebista să devină cîva timp stăpîn al cetăților elene de pe coasta de apus a acestei mări (numită „Pontul Sîng”). În cele din urmă, unitatea Pontului Euxin fu restăvîrșit în mod tragic de romani, ale căror interese erau favorabile comerțului grecesc. Secolele imperiului roman și corespunzător celei mai înfloritoare epoci din existența orașelor pontice.

Dar seria marilor migrații de la sfîrșitul antichității, au slăbit pînă la nimicire centrele de civilizație create odinioară de greci pe fărîmurile Scîției celei mari și pe ale Dobrogei. Orașele grecești de pe litoralul pontic al Asiei Mici, dăruind sub oblăduirea imperiului bizantin, își restrînseră vizual la preocupări locale. O dată cu prosperitatea pe care o simbolizase timp de alțeva veacuri, începînd să dispară și numirea Pontul Euxin, făcînd loc noțiunii străvechi de Marea Neagră, care s-a impus definitiv.

În epoca feudală, venețienii și mai ales genovezii, alți navigatori ai Mediteranei, desăvîrșură, ca și elenii antici, un înfîns comerț în Marea Neagră, întemeind pe fărîmuri numeroase escale, porțuri și chiar cetăți, dar, mai înainte ca activitatea lor să dea roade pe fărîmul civilizației, fură cu desăvîrșire izgoniți de curcerea turcească. Timp de cinci veacuri traficul comercial al acestei mări, care în întregime fu cuprînsă în urșele otomane, împărației otomane, a încremînt în inerție, ca un monopol al sultanului, echivalînd cu o exploatare excesivă, stavilă oricărei perspective de progres.

Pentru o nouă înflorire a civilizației superioare pe întinsul Pontului Euxin, istoria a trebuit să aștepte vremurile moderne, cînd popoarele locale, printre care și poporul român, redescoperă la o energie nouă, simulate de năzuința spre libertate, pace și propășire, și-au căutat un izvor de prosperitate în legăturile economice cu vasa lumea a marilor și oceanelor, folosîndu-se mijloace de navigație. În Marea Neagră face legătura cu Mediterana și prin aceasta cu oceanul planetar.

Unele din popoarele fărîlilor riverane ale Mării Negre și-au luat soarta în propriile lor mîini, și-au făurit o nouă orînduire, pornînd pe drumul construirii socialismului și comunismului, deschizînd astfel căile pentru valorificarea tot mai deplină a hîrniciei și priceperii locuitorilor de pe fărîmurile ei.

Mîna iscusită a meșteșugarului maori

- Originalitate creatoare pe meleagurile Noii Zeelande
- Frumosul făurit cu dalta de piatră

Parte integrantă a populației polineziene ce trăiește pe numeroasele insule și arhipelaguri din întinsul nesfîrșit al Pacificului, triburile maorilor au populat cu vreo șase veacuri în urmă meleagurile Noii Zeelande. Condițiile de viață găsite aici se deosebeau în mod pronunțat de cele din Polinezia tropicală; clima este mai răcoasă, în insule sudică chiar temperată, iar ploile — „plînsul cerului” cum le numesc maorii — cad în cea mai mare parte a anului. Păstrînd anumite trăsături generale comune culturii polineziene, cultura maorilor a căpătut un puternic colorit local, original.

Între altele, cu deosebire măiestrie se manifestă originalitatea creatoare a meșteșugarilor maori. Mina harnică și mintea iscusită a meșteșugarilor maori au înălțat lucrul în lemn la o adevărată artă. Frumusețea lucrurilor sculptate sau ornamentate, îndemînată de care le executau au stîrnit admirația îndreptățită încă a primilor călători europeni care au venit în contact cu maorii. Admirația le-a fost accentuată de faptul că

maorii nu întrebunțau deloc unelte de fier.

Intr-adevăr, în Noua Zeelandă, ca și în celelalte insule ale Polineziei, unelte folosite de băștinași până la descoperirea lor de către europeni erau numai de piatră. În insulele acestei regiuni a globului nu se găsește mîneru de fier. Unele te maorilor erau toporii, din bazalt sau nefrit, dalta de jadită, cutitul de piatră Din jadită confecționau tesle cu tăișul foarte ascuțit și dur.

Sculpturi și ornamente de diverse forme, ce vădesc un dezvoltat simț al frumosului, puteau fi înfîlțite, și în parte se mai înfîlțesc și astăzi, pe felurite construcții și obiecte ale maorilor. Arhitectura are în Noua Zeelandă trăsături aparte față de cea răspîndită în restul insulelor polineziene. În Noua Zeelandă, din cauza climatului, băștinașii și-au creat construcții solide de birne atît pentru locuit sau primiri de oaspeți și tînera adunărilor obștești, cît și pentru păstrarea proviziilor satului, cum erau, de pildă, hambarele. Anumite părți ale acestora — fațadele fo-

Figuri de strămosi legendari ai maorilor sculptate pe pereții unui hambar

Figuri de strămosi legendari ai maorilor sculptate pe pereții unui hambar

„Comerțul cu sclavi”, gravură din 1794 după tabloul lui G. Morland

foloseau cele mai peride mijloace pentru a-i prinde, trecînd prin foc și sabie regiunile cele mai înfloritoare din Africa. Vînzătorii de sclavi năvăleau în sate, dîndu-le foc și urmărit de locuitorii lor pînă în mijlocul junglei unde îi încercuiau, toisînd cîini anume drescați. Cu greu ne putem imagina astăzi cruzimea cu care erau tratați acei nefericiți care cădeau în plasa „colonizatorilor civilizați”. Trierea se făcea pe loc. Cei tîneri, buni pentru vânzare, erau în-

cu atît își micșora prețurile. Bumbăcările lefînă, pulbere, cremene de pușcă, trei poloboace cu rachiu, cincizeci de puști reparabile ca vai de lume a o fost date în schimbul a o sută saizeci de sclavi. Mai rămîneau vreo treizeci de copii, bătrîni, femei înfirm. Tamango, care nu știa ce să facă cu acele ciurucuri, oleri căpitanului să-i vîndă fiecare bucată pe o sticlă cu rachiu. Ledoux, din treizeci de sclavi, luă douăzeci din cei mai zvelți. Atunci, pentru cei

Rhode Island erau 150 de vase care se încheleau cu negotul de sclavi! La sosire, negrii erau în genere vinduți proprietarilor de mari plantații și mine pe mărțuri sau polițe, profiturile fiind astfel încasate de negustorii abia la revenirea lor în Europa. Acest trafic triungheular a constituit unul din principalele mijloace de acumularea a capitalurilor în epoca modernă.

Negrii, în cluda discipliniei forțate și a terorii la care erau supuși, au rezis-

Ion VLADUȚIU candidat în științe istorice

Vizitele delegației Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud

Membrii delegației Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, condusă de Tran Hoi Nam, membru al C.C. al F.N.E., însoțită de Stanciu Stoian, secretarul general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, au fost luni dimineața oaspeți ai Comitetului poligrafic Casa „Scinteia”.

După-amiaza, delegația a făcut o vizită la uzinele „Republica”. Numeroși metalurgiști, prezenți în sala de festivități a întreprinderii, unde a avut loc un miting, au întâmpinat pe oaspeți cu căldură. Între cei prezenți în sală se aflau reprezentanți ai conducerii Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, Comitetului național pentru apărarea păcii, Consiliului Central al Sindicatelor și Comitetului orașenesc București al P.C.R.

La miting a luat cuvântul prof. univ. Mihail Ghelmegeanu, vicepreședinte al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa. Cetățenii țării noastre — a spus printre altele vorbitorul — urmăresc cu profundă solidaritate lupta eroică a poporului vietnamez. Ei condamnă cu cea mai mare fermietate agresivitatea deplină cu lupta grea și plină de sacrificii a Frontului Național de Eliberare, și nestrămutata încredere în victoria poporului vietnamez în lupta sa dreaptă pentru independența, suveranitatea, unitatea și

integritatea teritorială a patriei sale. Poporul român cere să se pună în aplicare prevederile Acordului de la Geneva din 1954, să înceteze războiul de agresiune din Vietnamul de sud, să fie retrase toate trupele străine din Vietnam, să înceteze bombardamentele aeriene și orice încălcare a suveranității și securității Republicii Democratice Vietnam. Poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur problemele sale interne, în conformitate cu interesele și voința sa proprie.

A luat apoi cuvântul conducătorul delegației F.N.E., Tran Hoi Nam. În cursul vizitei în România — a spus vorbitorul — am avut prilejul să ne dăm seama de sentimentele prieteniei și de solidaritatea pe care poporul dv. le nutrește față de poporul vietnamez. Sintem foarte bucuroși că am putut cunoaște nemijlocit marile realizări obținute de poporul român în condiții de libertate, independență și pace. Pe acest drum năzuiește și meargă și poporul vietnamez și este sigur că va reuși. Oricâte sacrificii vor mai fi necesare, noi sintem hotărâți să ducem lupta până la victoria definitivă împotriva imperialismului american agresor. Dorim noi succese poporului român în munca sa creatoare, pentru înflorirea patriei sale socialiste.

După miting, oaspeții au vizitat principalele secții ale uzinei.

(Agerpres)

Premiera filmului „De-aș fi... Harap Alb”

Cinematograful „Patria” din Capitală a găzduit luni seara premiera filmului „De-aș fi... Harap Alb” — o producție în culori a Studioului „București”. Filmul a fost distins cu Premiul pentru regie la Festivalul internațional de la Moscova — 1965 și cu Premiul special al juriului la festivalul din acest an de la Mamaia. Scenariul și regia noi producții poartă semnătura cunoscutului cineast Ion Popescu-Gopo.

„ZIUA MĂRCII POȘTALE ROMĂNEȘTI” a fost consacrată luni în Capitală printr-o adunare festivă, precum și prin deschiderea unei expoziții care cuprinde colecții ale filateliștilor din țara noastră. Cele 478 de planșe expuse în holul Poștei centrale reflectă cele mai noi realizări ale poporului român, tradițiile sale de luptă, bogățiile și frumusețile patriei noastre.

Comuniștii și activitatea sindicatelor

(Urmare din pag. 1)

Este cit se poate de firesc că în întreprinderi ca Schele de extracție Gura Onței, centrala electrică Doicești, „Căblul românesc” etc. consfătuirile de producție, adunările de grup și cele de îngrijinire a uzinei de unii larg și viu schimb de opinii, antrenând un mare număr de participanți, deoarece aici organizările de partid se îngrijesc ca, în afara activității tehnico-administrative să pregătească rapoarte bine documentate și combinate, iar propunerile și inițiativele valoroase să fie aplicate în practică. Nu putem însă trece cu vederea că mai avem și întreprinderi — cum este Grupul de construcții nr. 3 Buzău — unde, de multe ori, consfătuirile și adunările se desfășoară formal, pe baza unor materiale pline de generalități.

O preocupare însemnată a organelor și organizațiilor de partid din regiune, în momentul de față, este de a asigura buna desfășurare a adunărilor și conferințelor de alegeri sindicale.

Grija pentru om — nu în abstract

Cum se preocupă organizațiile de partid de îndrumarea și activitatea politică și cultural-educativă de masă, folosind mai bine în acest scop baza materială de care dispun. Cluburile școlare, băncile și Gura Onței, clubul „16 Februarie” din Ploiești și altele organizează manifestări variate și atractive, cu un bogat conținut de idei (cicluri de conferințe, tribune ale experienței înaintate, programe artistice, concursuri pe diferite teme, seri literare, excursii educative etc), la care participă în timpul lor liber numeroși salariați cu familiile lor.

Va trebui să extindem această experiență pozitivă și la școlile din regiune, la întreprinderile forestiere și de construcții, unde munca cultural-educativă și neglijată. Experiența arată că eficacitatea muncii culturale-educative depinde în măsură hotărâtoare de felul în care ea este axată pe cultivarea înaltelor hotărâtoare de feul în caracteristicile omului nou.

Rezultatele pozitive obținute la uzinele „1 Mai” Ploiești, Uzina de utilaj petroler Tirgoviste, Rafinăria Teleajen, Termocentrala Brazi confirmă necesitatea de a folosi cu și mai mult perseverență formele obișnuite de înrînire pentru combaterea unor deprinderi și obiceiuri inapote, cultivarea vigilenței față de înfrângerea ideologiei și moralei burgheze, respectarea normelor de conviețuire socială.

C. DIAMANTOPOL

Excursia șefilor unor misiuni diplomatice în regiunile Galați și Ploiești

În zilele de 13 și 14 noiembrie a.c. a avut loc o excursie în regiunile Galați și Ploiești, organizată de Ministerul Afacerilor Externe pentru șefii misiunilor diplomatice din București, la care au participat: Jaroslav Sykora, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace, cu soția; Wiesław Sobierajski, ambasadorul Republicii Populare Polone, cu soția; Martti Johannes Salomies, ambasadorul Finlandei; Togocin Ghenden, ambasadorul Republicii Populare Mongole, cu soția; Georgeghi Bogdanov, ambasadorul Republicii Populare Bulgaria, cu soția; Honoré Cambier, ambasadorul Belgiei, cu soția; Jean Louis Pons, ambasadorul Franței; Niccolò Moscato, ambasadorul Italiei, cu soția; Jozsef Vince, ambasadorul Republicii Populare Ungare, cu soția; Samba Amadinda, ambasadorul Indoneziei, cu soția; Ewald Moldt, ambasadorul Republicii Democratice Germane, cu soția; Leslie Charles Glass, ambasadorul Marii Britanii, cu soția; Jakša Petric, ambasadorul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia; Joost B. Haverkorn, ministrul Olandei, cu soția; Zvi Ayalon, ministrul Israelului, cu soția; Viggo

Christensen, însărcinat cu afaceri a.i. al Danemarcei; Joao Tabajara de Oliveira, însărcinat cu afaceri a. i. al Braziliei; Alberto Guan, însărcinat cu afaceri a. i. al Uruguayului, cu soția; J. W. Neuhert, însărcinat cu afaceri a. i. al Statelor Unite ale Americii; Riam Gion Riän, însărcinat cu afaceri a. i. al Republicii Populare Democratice Coreene; Argun Coban, însărcinat cu afaceri a. i. al Turciei. A luat parte, de asemenea, Hans K. J. Ahlström, atașat al ambasadei Suediei.

Cu această ocazie au fost vizitate: Combinatul de celuloză și cartone din stuț de la Chițcani-Braia, Combinatul siderurgic „Georgeghi Gheorghiu-Dej” din Galați, orașul Galați și Institutul de cercetări hortivortivice „Valea Călugărească”.

În seara zilei de 13 noiembrie, șefii misiunilor diplomatice au asistat la un concert simfonic prezentat de orchestra simfonică de stat din Galați. În aceeași seară, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Galați, C. Dumitracu, a oferit un dineu în cinstea participanților la excursie.

(Agerpres)

Vizitele delegației C. C. S. din R. P. Ungară

Continuându-și vizita prin țară, delegația Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară, condusă de tov. Brutyto János, președintele C.C.S., a poposit luni în regiunea Ploiești. Membrii delegației au fost oaspeți ai constructorilor de utilaj petroler de la uzina „1 Mai”. Vizitând secțiile întreprinderii, oaspeții s-au întretinut îndelung cu muncitorii, tehnicienii, inginerii, activiștii ai sindicatelor, care i-au informat despre dezvoltarea continuă a uzinei, despre activitatea sindicatului în organizarea întrecerilor socialiste și stimularea evidențiatilor și frunțășilor, despre grija pentru asigurarea condițiilor de muncă și de viață. Pe platoul de montaj și probe generale, membrii delegației au apreciat modernile instalații de foraj, printre care instalația de mare adâncime 3 DH-200.

În continuare, membrii delegației Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară au vizitat Muzeul Doftana.

(Agerpres)

comuniștilor care fac parte din diferite organe sindicale. Unele comitete raionale sau orașenești de partid, cum sint cele din Cimpina și Tirgoviste, au acumulat o bună experiență în munca de conducere și îndrumare a sindicatelor. Ceea ce nu se poate însă spune despre Comitetul raional Rimnicu Sărat, care neglijează problemele activității sindicale.

Mai există și un alt aspect al a ceea ce chestiuni. În unele întreprinderi, bunăoară la combinatul „Progresul” din Ploiești, comitetele de partid înlocuiesc îndrumarea politică a activității sindicale cu un soi de tutelă măruntă, ba uneori și prin substituția organului sindical respectiv.

In incheiere, tov. D. Balala ne-a spus:

Organizațiile de partid din regiunea Ploiești privesc cu toată răspundere importantă scrierile care revin economiei regiunii în lumina istoricilor documente. Ne dăm seama că traducerea lor în viață cu succes depinde într-un înalt grad și de ridicarea activității sindicatelor pe o nouă treaptă calitativă. De aceea, ne vom concentra în viitor eforturile pentru a sprijini sindicatele în multilateral și complex lor activitate, îndrumându-le să antreneze masele cele mai largi de oameni ai muncii, întreaga lor energie și pașune, în realizarea marilor obiective stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R. Vom folosi în mod deosebit adunările generale și conferințele sindicale de dări de seamă și alegeri spre a ajuta sindicatele să-și perfecționeze stilul și metodele de muncă.

O privire în garderoba adolescenților

(Urmare din pag. 1)

Dacă li s-ar cere adolescenților să dea nota confecțiilor expuse, mulți producători ar rămîne, cu siguranță, uimiți cit de departe sînt de ceea ce se cere. Abstracție fiind, bineînțeles, de oțeva sortimente reușite. Dar poți să mulțumești preferințele atît de diferite ale fetelor doar cu 4 modele de pardesie, 3 modele de fuste și 8 de rochii? Lipsesc, cum ne spunea responsabilă magazinului, „magneții” care atrag tineretul.

Tiparele pentru îmbrăcăminte ale adolescenților ne spunea un maestru dintr-o fabrică de confecții — sint de fapt aceluși ca pentru adulți. Doar dimensiunile diferă.

Este desigur o explicație. Dar nu și acceptabilă. Este complet greșit — este de părere acrită Irina Pelreus — să ne gîndim la îmbrăcăminte pentru tineret doar din punctul de vedere al staturii, al grosimii taliei etc. Cred că nu greșesc afirmînd că în acest caz, creatorii de modele ar trebui să aibă, în primul rînd, funcția de educatori ai gustului estetic al adolescenților. Monotonia, gustul îndoielnic, în creația și confecția produselor pentru adolescenți nu aduc numai pagube materiale. Se știe că produsele întrunind asemenea „calități” nu sînt vinde. Dar, ceea ce este mai important, alterează înclinajul firesc al adolescenților spre tot ce este frumos și original.

Dacă ar fi întrebați tinerii

De ce nu li se cere tinerilor păzirea? Poate există temerea că pretențiile lor sînt exagerate, absurde. Am stat de vorbă cu oțiva tineri pentru a li afla părerea.

— Vitrina magazinului pentru adolescenți de pe Bd. N. Bălcescu este, cred, singura care nu mă atrage — ne spune Anisoara Militaru, elevă. — Cu toată bunăvoința gestionarilor, din cauza materialelor, ea este atît de tristă și monotonă în comparație cu cele din jur! M-am întrebă de ce? Răspunsul l-am găsit la magazinul de stofe și mătăsuri în cele mai diferite culori, multe dintre ele foarte frumoase. Deci materiale potrivite pentru îmbrăcăminte a unor tineri sînt. Ele sînt folosite însă pentru confecțiile destinate adulților. Nu mai rămîne decît să aștept să îmbătrînesc pentru a purta o jachetă roșie.

— Imbrăcăminte pentru băieți nu pune atîtea probleme de colorit — este de părere Vasile Ionăi, student. Costumele trebuie să aibă mai înțit linie, o croială modernă. La cursuri sau la sport costumul

însă este destul de incomod. Mulți colegi de-ai mei preferă un pantalon neșifonabil și o jachetă fie tricotată, fie din alt material, moale și călduros iarna, subțire și ușor vara. O observație privitoare la paltoane și pardesii: mai multe modele sport cu clape, cusături duble, cordon, nasturi bombăți, din stofe uni sau în culori amestecate, cit mai puține gri închis și bleu-marin.

Am comunicat aceste păreri cușese la întîmplare, precum și constatările noastre, serviciului de resort din Ministerul Industriei Ușoare. Drept răspuns ni s-a adus la cunoștință că, la contractări, s-au prezentat 130 de modele. Dintru-ne a înțeleg că printre cele rămase necontractate ar fi totmai acelea reușite. De ce nu au fost reținute toate modelele? Pentru că, răspunde comerțul, industria n-a rezolvat încă problema construcțiilor de tipare; din această cauză varietatea de modele și mărimi este redusă. Ea nu corespunde nici pe departe posibilităților existente în industria de confecții. Nu poate fi negat faptul că avem creatori de valoare în fabricile de confecții, mestri pricepuți, capabili să îmbogățescă garderoba tineretului cu o îmbrăcăminte corespunzătoare vârstei.

Completări la un costum

Eleganța vestimentară este, de fapt, o îmbinare armonioasă între costum și celelate accesorii, nu lipsite de importanță. În îmbrăcăminte tineretului, am putea spune, au chiar un rol de mînă înțit. O cămașă cu o anume croială, o cravată potrivită pot da unui tânăr satisfacția de a fi meru frumos îmbrăcat. Un fular viu colorat, un cordon, doi-trei nasturi de un fel deosebit pot să învie o rochie. Sint adaosuri nelipsite care conferă tinutei culoare, prospețime, inedit.

Am căutat cite ceva din toate acestea în magazinele pentru adolescenți. Sint unele lucruri mărunte, pe care, oricît răbdare și stăruință ai depune în a le căuta, tot degeaba. Ele nu există. Ne gîndim, de exemplu, la tot felul de cordoane, mai late și mai înguste, cu încrustații sau fără, din piele, material plastic sau pur și simplu dintr-o țesătură groasă, frumos colorată; la bretele pentru fustele fetelor, dar și la acelea pentru băieți, la ciorapi din fir subțire de bumbac pentru adolescenți, la un basc sau o pălărioară, ba chiar la o pafsa sau o cataramă mai îndrăzneată, care stau bine vîrstei.

Vor fi existînd, poate, printre producătorii sau în comerț unii care, examinînd aceste propuneri, vor spune că acestea sînt nimicuri, pretenții exagerate. Nu le împărtășim părerea și, de altfel, nici nu vedem motivele pentru care asemenea obiecte n-ar putea fi puse la dispoziția tinerilor cumpărători. În industria noastră există încă importante resurse de fantezie și bun gust nepuse în valoare. De ce să fie ținute sub cheie tocmai într-un sector în care este atîta nevoie de ele? Avem datoria și posibilitățile să oferim tineretului acea îmbrăcăminte cochetă, ieftină și de bun gust la care are dreptul.

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

DUPĂ INSTALAREA NOULUI LOCATAR LA CITY HALL

Publicăm mai jos extrase din comentarii pe marginea alegerii, în postul de primar al New York-ului, a lui John Lindsay. Ziarul „LE MONDE” scrie:

„Alegerile de la primăria New York-ului depășesc cu mult cadrul orașului sau al statului (New York); a fi în fruntea celei mai importante municipalități a Statelor Unite constituie întotdeauna un important atu în cursa pentru cele mai înalte funcții politice. Criza prin care trece partidul republican, după înfrîngerea de anul trecut, conferă evenimentului o simă mai vastă importanță.

Nu ar fi posibil, fără îndoială, să se analizeze victoria lui Lindsay fără a se ține seama de factorii locali: douăzeci de ani de „domnie” democratică la City Hall (primăria din New York) l-au servit larg pe candidatul republican independent; fosta echipă în frunte cu Robert Wagner se multumea de cîtiva ani cu expedierea chestiunilor curente, lăsînd să se acumuleze în toate domeniile probleme nerzoluate: criminalitatea, circulația, relațiile interstatale, lipsa de apă, criza acuită din învîmînt, ca și în domeniul locuințelor etc. Un astfel de bilanț, mai degrabă negativ, avea toate șansele să-l îndepărteze pe alegător de candidatul democrat A. Beame.

Cel mai periculos rival al noului primar nu era de fapt Beame, ci candidatul republican „ortodox” William Buckley. Scopul urmărit de acest suportor al lui Goldwater era înfrîngerea lui John Lindsay printr-o persoană interpusă, înlesnind victoria lui Beame. Faptul că acest calcul a eșuat este important pentru partidul republican.”

Referindu-se la concepțiile celor doi candidați din partea partidului republican — Buckley și Lindsay, ziarul scrie mai departe: „Pentru Buckley, omul de extremă dreapta, e vorba de a dota partidul republican cu o ideologie precisă, apropiată de cea a lui Goldwater. Lindsay era de părere că vechii formații trebuie să se injecteze sînge proaspăt.

Ce atitudine vor adopta acum conducătorii republicani? Aceasta va depinde, în parte, chiar de Lindsay, e puțin probabil ca el să se cantoneze în noua sa primărie și să nu încerce trezirea „uriașului dormit” (partidul republican). El va avea, fără îndoială, de făcut nu puțin spre a neutraliza elementele extremiste, care înecă de trei ani partidul republican. Pentru a se impune, John Lindsay va trebui să iasă din rezerva sa. Sarcina care-l așteaptă nu este ușoară, căci trebuie dat crezare „fraților săi dusmani” (adică reprezentanților aripei „goldwateriste” — n.r.) că li vor face viața grea. În mîini tinere, dar fără experiență, primăria New York-ului rămîne totuși un instrument de două tășuri: John Kennedy și-a pregătit ascensiunea mult timp și din umbră. John Lindsay și-a ales drumul prezentîndu-se în plină lumină. Este o încercare temerară.”

IARNĂ TIMPURIE

Iarna s-a instalat temeinic în cea mai mare parte a Europei occidentale și centrale. Duminică a căzut prima zăpadă la Paris. Străzile Vienei sînt acoperite de un strat subțire de zăpadă, iar cele ale Stockholmului de un strat de peste 30 de cm. În numeroase părți ale Angliei au fost înregistrate temperaturi foarte coborîte. Zăpada acoperă cea mai mare parte a Belgiei. Numeroase accidente rutiere au josi semnalate în nordul R.F.G. În Olanda, Polonia de sud și regiunile muntoase din Iugoslavia au căzut zăpezi abundente.

Cronica zilei

PLECAREA DELEGAȚIEI ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE SOVIETO-ROMÂNĂ

Delegația Asociației de prietenie sovieto-română condusă de E. A. Vasukova, vicepreședintă a asociației, doctor în științe medicale, directorul Institutului de endocrinologie din Moscova, care ne-a vizitat fără pentru a lua parte la manifestările organizate cu prilejul celei de-a 48-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a părăsit luni seara Capitala, îndreptîndu-se spre patrie. La plecare, pe peronul Gării de Nord, erau prezenți Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., membri ai Consiliului General A.R.L.U.S. și activiști ai acestei organizații, oameni de știință și cultură. Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

zenci Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., membri ai Consiliului General A.R.L.U.S. și activiști ai acestei organizații, oameni de știință și cultură. Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Duminică, membrii delegației au vizitat cooperativa agricolă de producție din comuna Chirnogi, raionul Oltenița. În cinstea oaspeților, Consiliul General A.R.L.U.S. a oferit o masă prietenească.

(Agerpres)

SPORT

HOCHEI

Un titlu cîștigat anticipat...

Pe patinoarul „23 August” din Capitală s-a încheiat primul tur al campionatului republican de hochei. În cel mai așteptat meci al turneului, Steaua a învins cu 5-1 pe echipa din Voința, încheiat astfel nelușina prima „masă” a competiției. Se credea de data aceasta că în înfrîngerea dintre pretendentele principale la titlu, Voința va reuși să se apropie mai mult de Steaua, eventual să realizeze un rezultat favorabil. Dar n-a fost așa. Steaua a putut să-și impună și de data aceasta meciul ei, bine organizat, furat, bazat pe o apărare solidă avînd în frunte pe Varga. Desigur, echipa din Miercurea Ciuc poate invoca în favoarea sa faptul că din minutul

7 al partidei, cel mai bun jucător al ei, Szabo I., a fost accidentat, nemaiputînd relua jocul.

Steaua a fost suferitoare, așa cum arătam mai sus, datorită unei mai bune organizări a jocului, dar în plus a beneficiat și de o pregătire fizică mai temeinică, ca urmare a perioadei de antrenamente pe care jucătorii săi au efectuat-o timp de circa o lună în Cehoslovacia. Urmează ca în turul II al competiției (care începe la 22 noiembrie), Voința să încerce să se revanșeze, bazîndu-se de data aceasta pe o pregătire mai îndelungată (ea va rămîne între timp la București, participînd la „Cupa F.R.H.P.”, programată săptămîna aceasta). Dacă Voința va izbuti acest lucru,

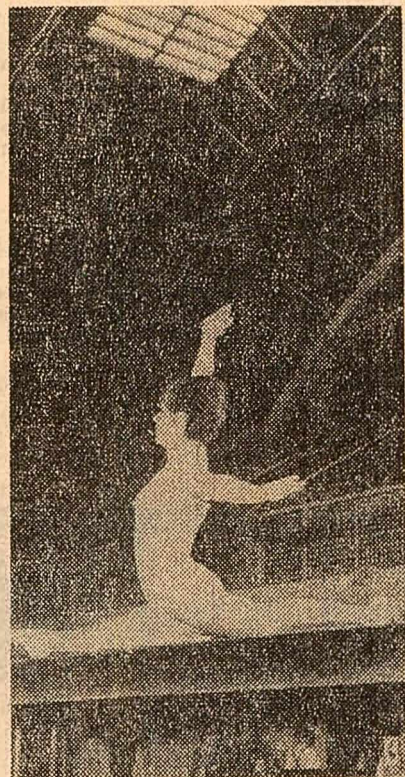
C. DIAMANTOPOL

La încheierea primului tur, clasamentul se prezintă astfel: 1. Steaua 10 p; 2. Voința 6 p; 3. Dinamo 6 p; 4. Știința București 4 p; 5. Tirnava Odorhei 2 p; 6. Știința Cluj 0 p.

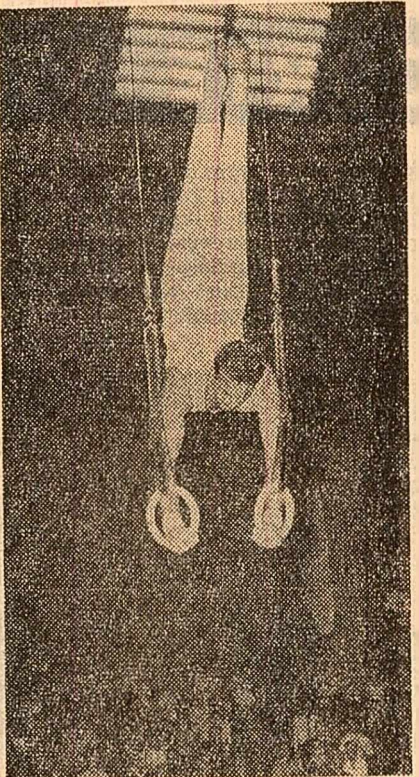
MECIUL ȘTIINȚA CLUJ — ATLETICO MADRID VA FI TRANSMIS LA RADIO ȘI TELEVIȚIUNE

Milne, pe stadionul central din Cluj, va avea loc prima întîlnire dintre formațiile de fotbal Știința Cluj și Atletico Madrid cînd va avea loc competiția internațională „Cupa Cupelor”. Partida este acceptată cu viu interes nu numai de publicul spectator din Cluj, ci și de cei din alte regiuni ale țării. Fotbaliștii clujeni vor avea de înfruntat o echipă de renume în fotbalul european, care la ora actuală conduce în clasamentul campionatului Spaniei.

Partida Știința—Atletico va începe la ora 14,15 și va fi transmisă în întregime de posturile noastre de radio și televiziune.

leri seară, în sala Floreasca, s-au încheiat campionatele internaționale de gimnastică ale României. Programul zilei a cuprins doar exerciții libere alese executate de primii șase clasaiți la fiecare aparat. Fotografiile alăturate prezintă pe gimnasta franceză Evelynne Letourneau (stînga) și pe reprezentantul țării noastre Gh. Tohăneanu (dreapta), cîștigători ai titlurilor de campioni internaționali, care au ocupat locul întii la individual compus

tero seară, în sala Floreasca, s-au încheiat campionatele internaționale de gimnastică ale României. Programul zilei a cuprins doar exerciții libere alese executate de primii șase clasaiți la fiecare aparat. Fotografiile alăturate prezintă pe gimnasta franceză Evelynne Letourneau (stînga) și pe reprezentantul țării noastre Gh. Tohăneanu (dreapta), cîștigători ai titlurilor de campioni internaționali, care au ocupat locul întii la individual compus

Foto: S. Cristian

VIETNAMUL DE SUD

■ Pierderile suferite de intervenționisti în cursul acestui an

SAIGON 15 (Agerpres). — Făcând un bilanț al succeselor raportate de forțele patriotice sud-vietnameze, agenția de presă Eliberarea subliniază că de la începutul acestui an ele au scos din luptă peste 11.000 de militari americani. Aproximativ 600 de avioane americane au fost doborâte sau avariate în primele nouă luni. Au fost, de asemenea, distruse 27 de tancuri și 113 mașini amfibii. O mare cantitate de arme și echipament militar a fost capturată.

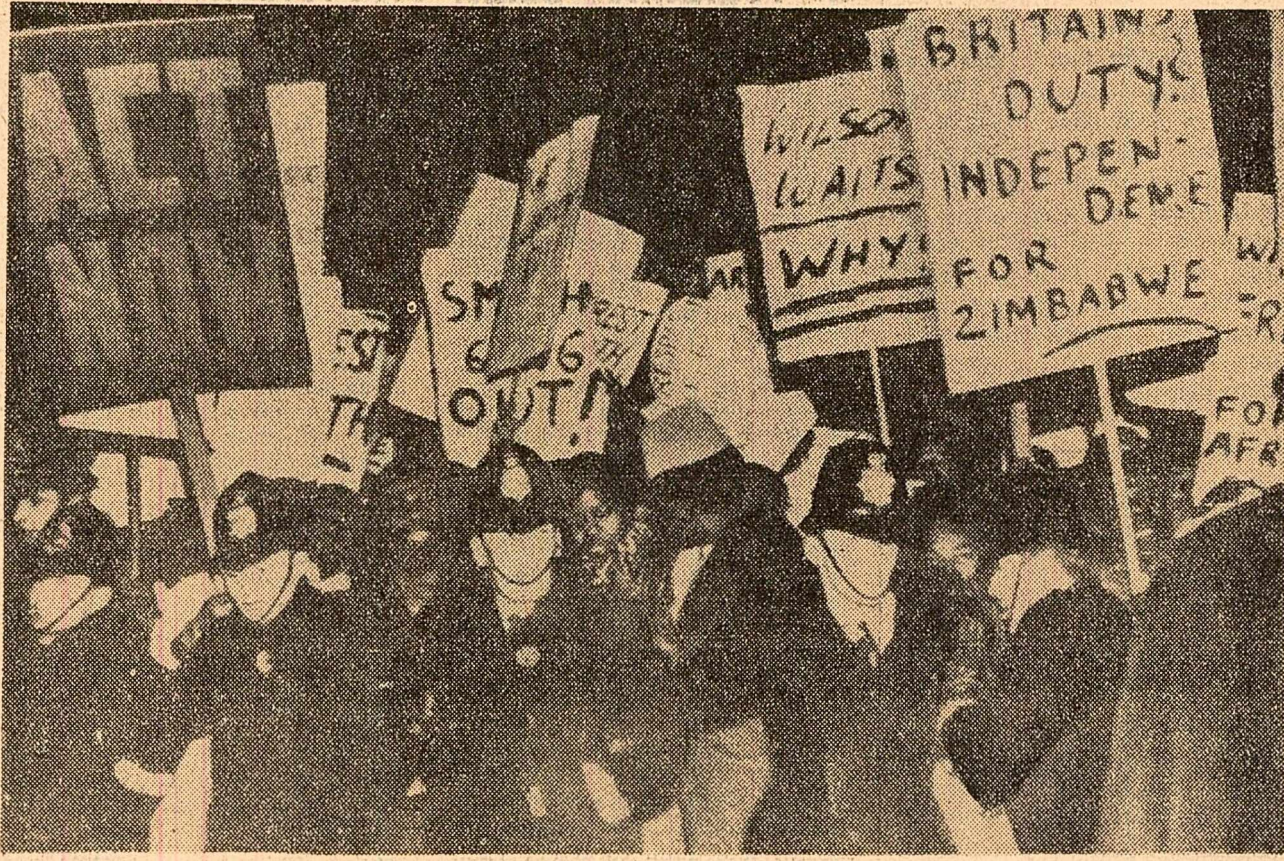
Raymond Guthrie, profesor la Colegiul Darlington și unul din cei mai cunoscuți americani, a anunțat că a înțeles președintele Johnson medalia „Steaua de argint” primită pentru participarea sa la luptele din primul război mondial, în semn de protest împotriva intervenției S.U.A. în Vietnam. „Trebuie să fac tot ce știu în puterile mele pentru a-mi exprima protestul” — a declarat Guthrie în fața studenților, cărora le-a declarat că se pronunță cu hotărâre împotriva acțiunilor militare duse de S.U.A. în Vietnam.

Ca urmare a boicotului partidelor de opoziție

ACTIVITATEA DIETEI JAPONEZE ESTE PARALIZATĂ

TOKIO 15 (Agerpres). — Ratificarea de către deputații liberal-democrați a tratatului japono-sud-coreean în Camera inferioară a Parlamentului a provocat o criză politică în cele două camere ale Dietei japoneze. Partidele de opoziție — socialist, comunist și partidul Komito — au refuzat să participe în continuare la lucrările sesiunii parlamentare, în semn de protest față de acțiunile anti-democratice ale deputaților liberal-democrați. În urma acestei acțiuni de boicot, activitatea Parlamentului, care urma să examineze și să adopte o serie de proiecte de lege importante, inclusiv bugetul suplimentar, a fost paralizată.

În ciuda măsurilor preconizate de partidul de guvernământ în vederea reluării activității Parlamentului, partidul socialist a făcut cunoscut că refuză chiar să ducă tratative în această problemă cu liberal-democrații, cerând cu hotărâre dizolvarea Camerei inferioare a Parlamentului.

În Hyde Park din Londra a avut loc duminică o demonstrație de protest împotriva acțiunilor rasiste din Rhodesia. După miting, participanții s-au îndreptat spre reședința primului ministru pentru a-i transmite o scrisoare cerind să se pună capăt dictaturii minorității albe din Rhodesia.

La 15 noiembrie s-a deschis la Nairobi conferința a patru țări africane: Tanzania, Kenya, Uganda și Zambia, ai căror reprezentanți vor examina posibilitatea unei reuniuni a conducătorilor de state și guverne membre ale O.U.A., care să stabilească măsurile ce trebuie luate împotriva guvernului minorității rasiste din Rhodesia.

Președintele Guineei, Seku Toure, a adresat lui Diallo Telli, secretar general al Organizației Unității Africane (O.U.A.), un mesaj prin care îl aduce la cunoștință că țara sa va pune la dispoziția organizației un batalion în vederea unei eventuale acțiuni militare împotriva Rhodesiei.

În legătură cu situația din Rhodesia, Consiliul de Miniștri al Republicii Congo (Brazzaville) a hotărât să pună la dispoziția O.U.A. la caz de nevoie, un contingent de voluntari.

Luni a început în Camera Comunelor dezbaterile pe marginea unui proiect de lege guvernamentală menită a da guvernului posibilitatea să ia orice sancțiuni economice împotriva Rhodesiei. Dezbaterile au început paralel atît în Camera Comunelor cît și în Camera Lorzilor.

Situația din Rhodesia în dezbaterile Consiliului de Securitate

NEW YORK 15 (Agerpres). — Consiliul de Securitate s-a întrunit din nou luni pentru a discuta situația din Rhodesia. Au fost dezbătute proiectul de rezoluție prezentat simbatic de ministrul de externe britanic, Michael Stewart, care prevede în principal ca toate statele să se abțină de la orice asistență acordată guvernului rhodesian, precum și cel propus de reprezentantul Coastei de Fildeș, Arsene Assouan Usher, în numele unui grup de țări africane, care cere să se ia toate măsurile, inclusiv cele de ordin militar, în cadrul său, reprezentantul Mauritaniilor, amintind că Marșalul Britanic și-a trimis forțele armate pentru a pune capăt unor rebeliuni în coloniile sale de nou-mărate ori, a întrebat de ce nu face același lucru și acum.

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

■ Continuarea dezbaterilor în problema restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze
■ Adoptarea în Comitetul economic și financiar a rezoluției privind „campania mondială pentru alfabetizare”

NEW YORK 15. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U. s-a întrunit luni după-amiază în ședință plenară pentru a continua dezbaterile în problema restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U.

Luni au fost reluate, de asemenea, dezbaterile în comitetele principale ale Adunării. În Comitetul economic și financiar a fost adoptat prin aclamație un proiect de rezoluție privind „Campania mondială pentru alfabetizare”, prezentat de un grup de 18 țări, printre care și România. Din grupul

Vizita delegației de partid și de stat a R.P. Polone în R.S.F. Iugoslavia

BELGRAD 15 (Agerpres). — La 15 noiembrie a sosit la Belgrad, într-o vizită oficială, delegația de partid și de stat a R. P. Polone, condusă de Wladyslaw Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. Din delegație mai fac parte Zenon Kliszko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., Piotr Jaroszewicz, membru suplent al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Marian Naszkowski, membru al C.C. al P.M.U.P., ministru adjunct al afacerilor externe.

La gara centrală din Belgrad, oaspeții polonezi au fost întâmpinați de I. B. Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, secretar general al U.C.I., Petar Stambolici, președintele Vecei Executive Federale, și de alți conducători de partid și de stat, precum și de un mare număr de locuitori ai Belgradului. Salutul și-a primit și pe ceilalți membri ai delegației, I. B. Tito a arătat că vizita lor va aduce o contribuție importantă la întărirea relațiilor frățestre dintre cele două țări. Ea va oferi prilejul unei examinări a diferitelor aspecte ale colaborării reciproce și a căilor de dezvoltare continuă a acesteia, analizarea experienței reciproce în construcția socialistă, precum și un schimb de păreri cu privire la problemele internaționale actuale. În cuvântul de răspuns W. Gomułka a mulțumit pentru primirea făcută și și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că în convorbirile cu conducerea U.C.I. și a Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia va avea loc un schimb de păreri atît în problemele colaborării multilaterale, în special în domeniul economiei, cît și în problemele actuale internaționale care interesează cele două țări.

MECANISMUL UNOR „AJUTOARE” — POVERI

■ 100 de dolari dați cu o mină și 150 luați cu cealaltă ■ Datoriile externe care cresc vertiginos

WASHINGTON 15 (Agerpres). — „Dacă îi împrumutăm cuiva 100 de dolari pe an, dar îi iei în același timp 150 de dolari ca dobândă pe împrumuturile anterioare, nu-l ajuti prea mult” — arată David K. Willis, corespondentul din Washington al ziarului „The Christian Science Monitor”. În articol se relevă că o bună parte din împrumuturile acordate de S.U.A. țărilor în curs de dezvoltare se întorc înapoi prin dobânzile foarte mari percepute pentru împrumuturile anterioare.

„Este din ce în ce mai greu, spune el, pentru țările în curs de dezvoltare să-și plătească împrumuturile”. Autorul arată că datoriile externe provenite din împrumuturi a acestor țări este considerabil sporită prin acumularea dobânzii.

VIENA

GRUPUL DE ZIARIȘTI ROMÂNI PRIMIT DE CANCELARUL AUSTRIEI

VIENA 15 (Agerpres). — În cursul zilei de luni, cancelarul federal al Austriei, dr. Josef Klaus, a primit grupul de ziariști români sosit la Viena cu prilejul vizitei în Austria a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

În aceeași zi, ziariștii români au fost primiți de dr. Bruno Kreisky, ministrul afacerilor externe al Austriei, și de dr. Fritz Bock, ministrul comerțului și reconstrucției.

„Eastern express” și divergențele din N. A. T. O.

ANKARA 15 (Agerpres). — Generalul Lemnitzer, comandantul șef al forțelor N.A.T.O. din Europa, a sosit luni la Diyarbakir, localitate situată în sud-estul Turciei, pentru a asista la faza finală a manevrelor N.A.T.O., cunoscută sub numele de „eastern express”.

Manevrele au reunit unități armate turce, unități mobile belgiene, vest-germane, britanice, italiene și americane. Aceste manevre au constituit un nou prilej de manifestare a divergențelor existente în sînul N.A.T.O. Ziarul „Times” a remarcat refuzul Franței de a-și aduce contribuția la finanțarea exercițiilor forțelor mobile ale N.A.T.O. De altfel, la manevre nici nu au participat unități franceze.

Violări ale apelor teritoriale și spațiului aerian chinez

PEKIN 15 (Agerpres). — Agenția China Nouă informează că la 14 noiembrie o navă de război americană a pătruns în apele teritoriale ale R.P. Chineze, la est de Ciun, în largul coastei provinciei Fuzian. În aceeași zi, două avioane militare americane au pătruns în spațiul aerian al R.P. Chineze, deasupra Insulelor Siga, în largul coastei provinciei Guandun. Purătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze a publicat un avertisment împotriva acestor acte de provocare.

C O R E S P O N D E N T E

„ANALIZA ELECTORALĂ” ÎN LUMINA ÎNFRÎNGERII

• Vii discuții în rîndul social-democraților vest-germani • Cînd se renunță pînă și la culoarea roșie

În partidul social-democrat din R.F.G., precum și în secțiunile sa din Berlinul occidental, unde președintele partidului, Willy Brandt, exercită după cum se știe, funcția de primar, se desfășoară de cîteva timp discuții ample cu privire la rezultatele alegerilor parlamentare care au avut loc în Germania occidentală. Conducătorii social-democrați își puseseră mari speranțe în aceste alegeri. Seara din 19 septembrie le-a dezmințit însă. Acum, în partidul social-democrat, inclusiv în serele sale de conducere, se caută cauzele eșecului electoral. În cercuți tot mai largi ale partidului se face aprecierea că programul cu care conducerea s-a prezentat în alegeri nu numai că nu a răspuns așteptărilor maselor, dar nici măcar cerințelor celor ce votează îndeobște pentru P.S.D. nu a oferit soluții pentru problemele economice, politice și sociale ale Germaniei occidentale, nu a prezentat o alternativă clară — atît în politica externă, cît și în cea internă — față de orientarea partidului de guvernământ Uniunea creștin-democrată. Mai mult, în domeniul ca politica „atlantică” și în cererile de obținere a armei atomice P.S.D. a depus un zel supraplicitos în partidul creștin-democrat (U.C.D.). Dar în actuala campanie electorală P.S.D. n-a făcut decît să aplice orientarea adoptată la recomandarea insistenței a vicepreședintelui partidului, Fritz Erler și Herbert Wehner.

Drapt urmare, programul social-democrat a alunecat repede, după aprecierea multor ziare vest-germane, spre pozițiile programului creștin-democrat și această funcție a confundat. Dar așa cum a scris ziarul „Kölnen Stadtanzeiger” — „linia de înfrîngere a pozițiilor creștin-democrate nu s-a dovedit rentabilă”. „Alegerile, adaugă ziarul, citat, a preferat să voteze concepția originală în locul reproducerii”.

Temat de aici, un curent tot mai larg în favoarea căutării unui curs nou. O acțiune semnificativă în această direcție a întreprins în ultima vreme un grup de social-democrați din Berlinul occidental, condus de consilierul Harry Ristock, fost președinte al organizației tinerețului social-democrat.

Grupul a întocmit un document intitulat „Analiză electorală”, pe care l-a trimis deputaților social-democrați și conducătorilor partidului. În acest document conducerea P.S.D. este viu criticată pentru însușirea tacticilor lui Wehner. „Partidul a renunțat, se spune printre altele în document, la unele din rațiunile esențiale ale existenței noastre. El și-a plecat spina, s-a fîrțit în fata tuturor reprezentanților ideologici burghezi. În fața reacționarilor creștin-democrați el nu a propus nimic valabil poporului german. El a înșelat sindicatele, care sînt aliatele noastre firești, pe tărîm economic și social, și în privința gravei pro-

Plan — buget 1966

Un comunicat dat publicității la Moscova înștițează că Prezidiul C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au analizat și aprobat proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale și proiectul de buget pe anul 1966.

Sarcinile privind dezvoltarea producției industriale — se spune în comunicat — au fost fixate ținîndu-se seama de îndrumările recente planare a C.C. al P.C.U.S. Investitiile prevăzute pentru dezvoltarea industriei trebuie să asigure, în primul rînd, îndeplinirea unor măsuri importante de reutilizare tehnică a întreprinderilor și încheierea punerii în funcțiune a celor în curs de construcție. Se prevede dezvoltarea cu precădere a electroenergeticii, construcției de mașini, industriei de prelucrare a metalelor, industriei chimice și altor ramuri, precum și o creștere însemnată a producției de țesături, confecții, încălțămînt și tricotate, a producției de frigider, mașini

de spălat, televizoare, aparate de radio etc. Proiectul de plan prevede, de asemenea, o însemnată sporire a investițiilor pentru agricultură în scopul creșterii livrărilor de tractoare, combine, autocamioane, îngrășăminte minerale și a extinderii lucrărilor de irigație și drenaj. Resurse materiale însemnate vor fi acordate pentru dezvoltarea construcțiilor de locuințe, școli, spitale și alte obiective social-culturale.

O atenție deosebită — se spune în comunicat — a fost acordată problemelor ridicării productivității muncii și eficienței producției sociale, introducerea pe scară largă în economie a cuceririlor științei și tehnicii, îmbunătățirea folosirii fondurilor fixe de producție și a investițiilor capitale.

Proiectele de plan și buget pe anul viitor vor fi supuse dezbaterii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

A. MUNTEANU
Moscova, 15 noiembrie

SCURTE ȘTIRI

CIUDAD DE MEXICO. Camera națională a industriei prelucrătoare din Mexic a cerut ca industria sulfului să fie naționalizată și că zăcămintele de sulf să fie exploatare potrivit unui plan care să servească interesele naționale.

WASHINGTON. Curtea supremă a S.U.A. judecînd recursul a doi cetățeni americani, a hotărât că membrii Partidului Comunist din

S.U.A. nu trebuie să se înscrie ca reprezentanți ai unei puteri străine. În hotărîrea sa, adoptată în unanimitate, Curtea supremă stabilește ca „neconstituțională” dispoziția legii McCarran, adoptată în 1950, care îi obligă pe membrii partidului să se înregistreze în listele guvernului federal ca „agenți ai unei puteri străine”.

BUDAPESTA. Între uzina de tractoare „Vörös Cs. I. lag” din Budapesta și firma vest-germană „Schäff” s-a stabilit, cu titlu de experiment, o colaborare privind crearea unei combine pentru lucrări terasiere.

SANTIAGO DE CHILE. Între corporația reformei agrare și țărani de pe domeniul „Calibran” (provincia Santiago) a fost semnată o convenție în baza căreia cele 7.125 hectare de pămînt ocupate cu forța de pămînt rămîn în folosința acestora.